

கல்கி

KALKI செப்டம்பர் 21, 1952

4

அனு

செய்தபத்திரம்...

அல்லது குளிர்சீலம்...

நீங்கள் எங்கிருந்தாலும்...
ஹிமாலயா புக்கெ
ஸ்னோ
உபயோகியுங்கள்.

ஏனென்றும் இது பிரத்தியேகமாக இந்தியாவின்

சீதோஷ்ணத்திற்கெத்ப தயாரிக்கப்பட்டது

சீதோஷ்ண நிலை எப்படி இருந்தாலும்—இந்தியாவின் நிலைகள்
எங்கிருந்தாலும். ஹிமாலயா புக்கெ ஸ்னோ உங்கள் எரும்தயை
அதிக மிகுதுவாகவும், அழகாகவும் மயவத்துக்கொள்வதெனது.
இதன் தறுமணத்தை நீங்கள் மிகவும் விரும்புகிறீர்கள்.

இவ்வுமொரு தேரித்தவன இராஸ்மிக் தயாரிப்பு

பொருளடக்கம்

மலர் 12
இதழ் 8

1952 செப்டம்பர் 21

தந்தன
பாட்டி 8

சூக்தியத்துக்குக் கொடுத்த விருது!	(தலைப்புகள்)	...	3
முனை மண்டலம்!	(காட்டுகள்)	...	4
சுமாதானம்! சூக்தியத்தை!	...	...	5
பொருளிடங்கள்! வகுப்புகள்!	...	...	5
சினிமாவும் நடனக் கலைமும்	...	...	6
அட்டைப்பட விளக்கம்	...	...	6
பாசதி விழா (பாடங்கள்)	எம். பி. கணேசு	...	7
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	...	10
புது வாழ்வு	கோமதி சுப்பராயன்	...	10
ஒரு நான் சாஜா (பாப்பா மலர்)	சா. சா.	...	20
பொய் வாருங்கள்!	எஸ். வி. எஸ்.	...	20
நிட்டக்குடித் திருநாள்	பரோதன்	...	30
சாணி மாதவி	சி. ரா. கோபாலன்	...	35
பெண் பார்க்கப் படலம்	சி. வி. எஸ். ஆறுமுகம்	...	41
கொ மோகம்	பரோதன்	...	46
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. எஸ். குமாரசாமி	...	51
சாஜாஜி சர்க்கார் கோண்டாட்டம் (போட்டோ)	...	...	55
உலகம் இனிவது	கே. பீனாஜி சுந்தரம்	...	56
கண்டக்டர் மூத்து	கே. ஏ. எஸ்.	...	61

"கல்வி"யில் வெளிவரும் கவிதைகள் உடனடி பெயர்க்கக் கருவாக அப்போது பெயர்க்கவேண்டியவற்றையும் அப்போது.

நவரசத்தினியை முன்னிட்டு கவர்ச்சிகரமான அசல் கொள்ளோகாலம் பட்டு புடவைகள், உறுதியான நெசவு, நவநாகரீகமான டிசைன்கள், மற்றும் பரவாடை சகங்கள் ஏராளமாகக் குவியத்துள்ளன. அந்நூதனமான டாஸ்சிங் பாட்டர் முதலிய நூதன டிசைன்களின் உடையவைத் திரைப் பில்க் சேல்களும், ஐரோப்பா சேல்களும் நவரசத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளன.

இதன்மீதில் எங்கெங்கும் மிக் ஸ்டூலி திருக்களும் கிடைக்கும்

000

நானாயம், நம்பிக்கை, நயம் ஒத்தே அமைந்த கித்த இடம்

ஆரணி ஸில்க் ஹவுஸ்

டெலிபோன் நெ. 86349

அண்ணாதி தெரு :: மயிலாப்பூர் :: மதுரை

000

எங்கே போகவேண்டும் போகக் கிட்டியும் இடத்தில் மதுரை கிராமம் போகும்;

புது டிஸ்கி: திசைத் தித்தியன் கிடை போ-ஆயிரமும் மீள கொண்டு. கிராமம். 9. ஐந்தி-மத்தி போடு.

கல்கத்தா: மெனசன். கல்கத்தா அண்டு பிரதன், 1/4, மீள்கல் குளம் முதலாம் போடு, கல்கத்தா போகும்.

குதுகலமான நவராத்திரிப் பண்டிகையை

டி. எஸ். ஆர். கம்பெனியாரின்

உன்னத சத்தன வில்லைகள்
ப ன் னீ ர்

வாசனைப் பாக்கு - சுண்ணாம்பு
மட்டிப்பால் வத்தி

முதியவகை உபயோகத்துக் கொள்பவர்கள்

டி.எஸ்.ஆர். கம்பெனியாரின் தூதன தயாரிப்பு இனித உன்னத சத்தன வில்லைகள். மிகவும் சம்பமான வாசனைபுடன உடியது. சோம்பவும் சித்தமானது. உலர்த்து போகாது. சேதம் விடாது. வேண்டிய அளவுக்கு எடுத்து. உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்.

○○○

டி. எஸ். ஆர். & கம்பெனி, கும்பகோணம்

சென்னை கைத்தறிவு முகப்பிழைப்புகள் : நாத் எஜமான், 37, ஜார்ஜ் ஜான்சன் ரோட், திருவள்ளிக்கோணம், மதுரை. கோவமுத்துர், பரமாராடு, சிவசெக்கு, சென்னை எஜமான் : B. பரமாராடு செட்டியார், (1888-ல் கதாரிக்கப்பட்டது), கோவமுத்துர்

முதிய ஸ்டாக்!

குறைந்த விலை!

தீபாவளி & நவராத்திரி விசேஷ விற்பனை

○○○

எங்கள் சேர்த்த கைத்தறிவிலில் அசல் கொள்ளோகாலம் பட்டினம் தூதன பாட்டர்களில் தயார் செய்த பட்டு சேலைகளும், புடவை அகல பட்டு பாவாடை துண்டுகளும், தூல் சேலைகளும், ஜரிக்க கைத்தறி வேஷ்டிகளும் மோத்த வித்பரிசுக்காகவும் சிவமகா வித்பரிசுக்காகவும் ஏராளமாக ஸ்டாக் செய்திருக்கிறோம். உங்கள் தேவைக்கு தேரில் விஜயம் செய்வோம்.

N. B.—சென்னை நகரில் பிரபல ஆபீஸ்களில் உள்ள பெப்பிள்கள் கோவாபரேடியல் சேலைட்டிகளுக்கு விசேஷ சலுகைகளுடன் மோத்த விலையில் கைத்தறி ஜவுளிகள் பெரிசு செய்யப்படும். விபரங்களுக்கு எழுதவும்.

○○○

ரத்தன் சில்க் ஹவுஸ்

11, கிழக்கு மாட வீதி - மயிலாப்பூர் - மதராஸ்

மார்ச் 12 }

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா. —பாரதியார்

{ இதழ் 8

ஐக்கியத்துக்குக் கொடுத்த விலை!

இத்தூரிலே, சில நாட்களாக அரசியல் வானில் கருமேகங்கள் குமுறிக் கொண் டிருந்தன. புயல் வீசக்கூடும் என்றும் சிலர் கருதினர்.

ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக அத்தகைய உற்பாதங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

அங்கு நிகழ்ந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் எதிர்பார்த்ததற்கு மாலுக் கருமமாகவும் வெற்றிகரமாகவும் முடிந்தது.

காங்கிரஸ் அமைப்பு சம்பந்தமான திருத்தங்கள் ஆலோசனைக்கு வந்த மேற்படி கூட்டம் கருமமாக முடிவுற்றது எனில், அது அற்ப சொற்பமான விஷயம் அல்ல.

அய்விஷயமாக ஏதாவது தகராறு ஏற்படுமோ என்றுதான், சென்ற அ. இ. கா. கமிட்டிக் கூட்டத்தில் அந்தப் பிரச்சினையை விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொன்னாமல், அது பற்றிய ஆலோசனையை ஒத்தி வைத்து விட்டார்கள்.

எனவே, இத்தூரிக் கூட்டத்தில் அய்விஷயமாகத் திருப்பிகரமான முடிவு ஏற்பட்டது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

1. காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியில் இந்தநீள மத்தியின்தான் இருக்கலாம் என்ற கட்டுப்பாடு ஏதுவும் இருக்கக் கூடாது. காங்கிரஸ் அக்ராசனருக்குத் தமது இஷ்டப் படிக்காரியக் கமிட்டியை அமைத்துக் கொள்ள உரிமை உண்டு.

2. பார்லிமெண்டிலும் மாகாண சட்ட சபைகளிலும் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்களுக்கு, ஆய்காங்குள்ள காங்கிரஸ் கமிட்டிகளிலும் துணை அங்கத்தினர்களாக இருப்பதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் அமைப்புத் திட்டத்தில் செயல்பட்டுள்ள திருத்தங்களில் மேலே குறிப்பிட்ட இரு திருத்தங்களும் மிகவும் முக்கியமானவை.

இதுவரையில் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும் சட்ட சபைகளில் உள்ள காங்கிரஸ் உட்களும் நனித் தனிப் பிரிவுகளாக இருந்து வந்தன. ஆனால் இப்போது காங்கிரஸ் அமைப்பில் செய்துள்ள மாறுதலின் பலனாக, அந்த இரண்டு பிரிவுகளும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பதற்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே அத்தகைய ஒத்துழைப்பு இராத்தால்தான், காங்கிரஸ் அக்ராசனர்களாக இருந்த ஆச்சாரிய இருபாளி கட்சி மாறினார்; ஸ்ரீ புகுஷோத்தம தாண்டன் அரசியல் துறையினார்.

பல மாகாணங்களிலும் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே அபிப்பிராய வேதங்கள் முளைத்து, ஒற்றுமை குலைந்ததற்கும் அதுதான் காரணம்.

இத்தூரில் நிறைவேறியுள்ள ஏற்பாட்டின்பலனாக, சட்ட சபைகளுக்கு உள்ளே யும் வெளியிலும் இருக்கும் காங்கிரஸ் வாதிகளுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாகி, காங்கிரஸ் புதிய பனித்துடல் விளங்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

பிரத நாட்டில் உள்ள பல்வேறு இடங்களிலும் இன்று பரவிநிலா 'ஒழிக்'க் கூச்சங்கள் நெம்பி, காலதத் துளைத்து வருகின்றன அல்லவா?

ராஜப் பிரமுகர்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மான்யத் தொகைகளையும் ஒழித்து விடவேண்டும் என்ற கூச்சமும் சமீப காலமாக எழுந்திருக்கிறது.

இத்தியா சுதந்திரம் பெற்றது மாபெரும் விஷயம். அத்தச் சுதந்திரத்தைச் சின்னாயின்னமாகக் முற்படாமல், இத்திய சமஸ்தானங்கள் சுதந்திர இத்தியாவுடன் ஐக்கியமடைய முன் வந்ததும் பெரிய விஷயம் தான்.

இவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது ராஜப் பிரமுகர் பதவியோ, அல்லது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகைகளோ அற்ப விஷயங்கள் என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொள்வர். அப்படியிருக்க, அதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக மிகைப் படுத்துவோர் இருப்பதாலேயே, அய்விஷயம் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியிலும் விவாதத் துக்கு வரும்படி நேர்ந்தது.

இந்திய சர்க்கார் ராஜ்யப் பிரமுகர்களுக்கு விசேஷச் சலுகைகள் ஏதையும் காட்டவில்லை.

முறை தவறி நடந்து கொண்ட ராஜ்யப் பிரமுகர்கள் விஷயத்தில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இந்திய சர்க்கார் சிற்றும் தயார்வெய்தியது.

என்னும் விவருடைப விருப்பு அங்குத வெறுப்பை மாத்திரம் முக்கியமாகக் கொண்டு, நேசத்தை ஆட்சிபுரியும் சர்க்கார் ஒரு காரியத் தைச் செய்துவிட முடியுமா?

அவ்விஷயம் மேற்படி கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு வந்த போது, பண்டித ஐயாஜாவால் நேரு வழக் கம் போல் பட்டவரித்தனமாகத் தமது அபிப் பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்.

"ராஜ்யப் பிரமுகர்களுக்குக் கொடுக்கும் மான் யத்தை, இந்தியாவின் ஐக்கியத்துக்காகக் கொடுத்த விடய என்று கருத வேண்டும். மேற்படி தொகை பெரியதா, சிறியதா என்பது எங்குத் தெரியாது. தனிப்பட்ட ராஜ்யப் பிரமுகர்களுக்கு அந்தத் தொகை பெரியதுதான். ஆனால் இந்தியாவின் ஐக்கியத்தை உத்தேசிக்கும் போது அது பெரும் தொகை அல்ல.

"ராஜ்யப் பிரமுகர்கள் என்று இந்தியாவில் ஏழ் ண்டருப் பேர் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் கடுமையாகக் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர லாம். அய்யத்தயிற்றி, ராஜ்யப் பிரமுகர்களுக்குக் காலஞ் சென்ற சிதார் வல்லபாய் பட்டேய்

அளித்துள்ள வாக்குறுதியை மீறி ஒரு காரியத் தைச் செய்தது காங்கிரசின் கொள்கைத்துக்கும் இந்திய சர்க்காரின் கொள்கைத்துக்கும் ஏற்ற தல்ல" என்று ஐயாஜாவால் சிறிவிட்டார்.

உலகத்திலே மானிட வர்க்கத்தை இடை விடாது வாட்டி வரும் புத்த பீதியை ஒழிப்பதற்கு வல்லவர்கள் மூன் வர வேண்டும் என்பதும் அ. இ. கா. கமிட்டியின் சிறையெற்பு முக்கிய நீர் மானங்களில் ஒன்று.

உலகப் பிரச்சினைகளையும் பல காடுகளிடையே எழும் தகராறுகளையும் புத்தம் எக்காலத்திலும் தீர்க்க முடியாது. கவன புத்தத்தினால் வெற்றி யடைந்தவர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; தொல்லை புற்றவர்களும் துன்பப்படுகிறார்கள்; மானிட வர்க்கம் அழிந்திருந்து என்பதை மேற்படி கமிட்டி இய் மெளலாஜி அபுல்கலாம் ஆலாத் தெனீவாக எடுத்துக் கூறினார்.

உலகத்தில் புத்தமும் புத்த பீதியும் வல்லவர்கள் இருந்துக்கும் காரியம் தான். எனவே, வல்லவர்கள் மனம் வைத்தால் புத்தக் கொடுமையிலிருந்து மானிடவர்க்கத்தைக் காப்பாற்ற முடியும்.

அதனுடைய மானிட வர்க்கத்தின் வாழ்வையே பொறுத்துள்ள உலக சமாதானத்தை பொட்டி இந்திய மக்களின் பிரதிரிதி ஸ்தாபனமான காங்கிரஸ், வல்லவர்களுக்கு உற்ற சமயத்தில் அவ்வாறு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது.

புகை மண்டலம்!

இந்திய வாத்தக மத்திரி ஸ்ரீ டி. டி. குருஷ்ணமாராசாரியார் ஆகாத் தொழிலுக்குப் பரிந்து அபாயமாகப் பேசு வது குறி.

சமாதானம் ! ஜாக்கிரதை !

தமிழக சிவபெருமானின் முன்னெய்வம் "திருடர்கள் ! ஜாக்கிரதை !" என்று போட்டிருக்கும். அதைக் கண்டு பொது ஜனங்கள் ஜாக்கிரதை அடைந்தாலும் அடையா விட்டாலும், திருடர்கள் உலார் ஆவார்கள் !

அதுபோல் "மொத்தானம் ! ஜாக்கிரதை !" என்று இந்த ஈனிய செவ்விய வேண்டியதா வீடுக் கிழை. மொத்தான மொத்தானம் உட்டிச் சண்டிப் பிரசாந்தமாய்ச் சண்டைப் பேச்சுப் பேசுவோர் களை, அவர்கள் விஷயத்தின்போது ஜனங்களுக்கும் எச்சரிக்கையா வீடுக்க வேண்டும் ; மொத்தான தேவதையே உலாரா வீடுக்க வேண்டியதாதாம் ! குழியாவிலும் சிறுவிலும் உண் இராஜ தந்திரிகள் சில எவ்வளவு மெய்யடி. "மொத்தானம் பூசாண்டி" ஸைக் ஸெய்வி விட்டிருக்கிறார்கள்.

குழியாவிலும் சிறுவிலும் அடுத்த புத்தத்துக்குப் பிரமாதமான முயற்சிகள் எடுத்த வருகின்றன. அதுகுண்டைத் தேர்ந்துகொள்ளும் பரமார்த்தக் குண்டுக்களும், மத்தும் பல் சொடிய ஆயத்தங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனால் இந்தியா போன்ற ஈடுகளில் அவர்கள் மொத்தான இயக்கத்தைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய சொக்கம் என்ன தெரியுமா !

1. புத்தம் என்று வருப்போது மற்ற ஈடுகள் புத்தத்துக்கு ஆபத்தமா வீடுக்கக் கூடாது. அவர்களை உடனே ஸாந்திரம் செலிப் செலிப் வரை வீடுக்க வேண்டும்.

2. மற்ற ஈடுகளில் ஐந்தாம் படை கந்தாயால் களுக்கு இப்போதிருக்கிற ஏற்பாடுகள் சென்று வருகின்றன வேண்டும். அதற்காக அவர்களை சில அப்பாவி மனிதர்களைப் பிடித்துத் தவிரச் செய்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

3. தங்களுடைய பிரசாரங்கள் எடுத்துவந்திருக்கிற மற்றவையோடு வேலிக்குக் காணப்படும் சில கந்தாயங்கள் ஏற்படுத்தி அவற்றை உடனே தேரடிப் பைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய சொக்கங்களின் மொத்தானம் குழிச் சிப் பிரசாரத்தில் எம்மில் எவ்வளவு சிலர் அடிப்பட்டுக் கொண்டு திட்டாடுவதைப் பார்க்கிறோம்.

சில ஈடுகளுக்கு முன்பு செவ்வியம் கவிதையில் இத்தகைய மொத்தான மனசாடு ஒன்று தட்டியாக எடுத்தது. போர்க்காலம் முன்பு பஸ் மொத்தானத்துக்காகப் பேசுவார்கள். பஸ்ஸை விட்டுத் திறக்கென்று இறக்குமதியான ஸ்ரீ ஈடு சிவா எப்பவர் "பண்டித தேடு செத்துப் போனான் !" என்பதையே விஷயமாக வைத்துக் கொண்டு சைக்கிளோடு போட்டார் !

போகிறார்கள்! வருகிறார்கள்! பயனற்றுப் போகிறார்கள்!

இந்தியாவிலிருந்து சில எவ்வளவு கவிதைகள் போய்விட்டன! திரும்பி வருகிறார்கள்! அகலவரைப் புகள் அத்துப் போகிறார்கள் ! காட்டுக்கும் தங்களுக்கும் கிடைக்கும் புகள் அத்துப் போகிறார்கள் !

சிலர் குழியாவுக்குப் போய்த் திரும்பி வந்தார்கள் ! சிலர் அமெரிக்காவுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் ! சிலர் சிறுவாக்குப் போயிருக்கிறார்கள் !

குழியாவுக்குப் போய் வந்தவர்கள் தங்களை உடனே நாட்டின் மாடுபெருக் தலைவர்களிடமேயான அரசியல் தலைவர்களாக சீர்த்துத்

குழியாவில் "கடவுள் செத்துப்போனான் !" என்று, ஈடுகளில் "மாடு செத்துப் போனான் !" என்று வைத்துக் கொண்டு பேசினால், அப்படிப் பேசுவதற்காகவே எதிர் உடனே அதோ கவிதையிலும் ! ஆனால் எம்மளவுக் காதுக்கள் ; அதோடு எவ்வளவு பந்தி அவ்வளவாகக் கவலைப் பட்டார்கள். ஆகையால் "கம்மாப் போட்டும் !" என்று கம்மா இருக்கிற விட்டார்கள். இந்த சிபி வீடுபெய் மற்ற மொத்தானம் பேச்சுக்களும் இருக்கின்றன. இம்மொத்தான வேறும் பேச்சுக்களாகியோ ஆர்ஜி-தமிழ் சண்டைகள் கிளம்பி மண்டைகள் உடைபடுமோ என்ற கிணை ஏற்பட்டுவிட்டது !

தீவிரமான உலகில் மொத்தானம் பிரசாரம் பாருக்குச் செவ்விய வேண்டும் என்றும், அமெரிக்காவிலும் குழியாவிலும் சிறுவிலும் போகின்றன உண் இராஜ தந்திரிகளுக்குத் தான் ! அவர்கள் தான் அடுத்த உலக மன புத்தத்துக்கு ஆபத்தம் சென்று வருகிறார்கள் ! உலகை மீண்டும் புத்தம் படுகிறதில் சித்தம் முயன்று வருகிறார்கள்.

உலகில் மொத்தானத்துக்கு உண்மையாகப் பாடுபட்டு வருகிறவர் எம் மாடுபெரும் தலைவரான பண்டித ஜகதீசுவரன் தேவதாம் ! உலகத்துக்கும் புத்தத்துக்கும் எடுவிக் கின்று வருகிறவர் எம் தேவதாம் ! இதை உலகத்தா அறிஞர்கள் பலரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

ஆகையாக் தேவதாம் வீராதினிகள் எவ்வளவு மொத்தான வீராதினிகள் ; 'மொத்தானம்' என்ற பெயரால் புத்தம் குழிச் சிப் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இந்திய மக்களிடையே இப்போது செல்லப்பட வேண்டிய பிரசாரம் மொத்தானம் பிரசாரம் அல்ல.

இந்தியா புதிதாகப் பெற்ற சுதந்திரத்தைக் கவனமாகச் செவ்விய எவ்வளவுதான் எதிரிகள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில முயற்சிகளைத் தடுத்த தெரிந்த இந்தியாவின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறையாகவே பிரசாரம் செல்ல வேண்டும்.

சுதந்திர சிவாஜி, வீரபாண்டியக் கட்டப்பொய் மன், ஜாக்கிரதை, வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை, கோவாலிப் பிளக் முறையாளர்களுடைய சரித்திர சக்திப் பிரசாரம் செல்ல வேண்டும். அவர்களைப் போல் காட்டில் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு வீரப்பெருமான் புரிவது எவ்வளவுதான் எமது இனம் தலை முறையாக்கு ஊட்ட வேண்டும்.

போலி மொத்தானம் பிரசாரம் ஒரு பயனற்ற ஐந்தாம் படைக் குழிச் சிப் ; அந்தக் குழிச் சிபியில் எம் கவிதர்கள் விழுந்திடக் கூடாது.

கொண்டார்கள். அந்த நேரத்திலேயே போ ஆய் பித்தார்கள் ! அதனால் காட்டுக்கும் கிடைக்கும் அவர்களுடைய உபயோகம் குறைந்த போயிற்று ! அமெரிக்காவுக்குப் போயிருக்கிறவர்களுக்கு சிறுவாக்குப் போகப் போகிறவர்களும் இத்தகைய கவிதை அடையாளம் இருக்க வேண்டுமோ என்று கவலைப்படுகிறோம்.

அவன் அடுகாக்குப் போகும் இந்தியக் கவிஞர்கள் அவர்களுடைய கவிதை முறையில் புதிதாக எதேனும் தெரிந்தகொண்டு வந்த காட்டுக்குப் பயன்படுத்த முயல் வேண்டும். அந்த

பாரதி விழா

இந்த மாநகம் 11, 12-களில்
பாரதி விழா கொண்டாட, கலா
சீர்ப்பாடி கோவில் கல்விநிலையம்
கொண்டுவரவே நடந்தது.

- அங்கத்தினர் யார் மூலம்
கொண்டாடப்பட்டதை
கவனமாக எடுத்து வந்த
போது நிதான ஜனங்கள்
வி அங்கத்தினர் அங்கு
கொண்டு மகிழ்ந்தனர்.
- தொழில் மந்திரி கனம்
டி. மருத்துரை தாம் பாரதித்
நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கி
வைத்தார்.
- பாரதிபாரி நிகழ்ச்சியைப்
கவனத்தில் நிகழவைக்க
என டி. கவிதாமணிபார்
பேசினார். கருத்துரை
இதன் முடிவிலேயே.

- அகில இந்திய ஸ்ரீ சாயானுஜ நாமச்சாரித்ர மகாநாடகமான கங்கைக் கங்கைப் பாதி விழாவுக்கும் பெருமை வளித்தது.
- பாதி விழாவில் வெகுநேரம் நடந்ததே காரணம் அங்குமிருந்த உத்தரவாசை உட்கட்டத்தில் ஒரு பகுதி.
- ஸ்ரீமதி கே. எஸ். தங்கப்பாள் பாதி விழாவில் கலந்துகொண்டிருந்த "பாதி விழாவினை" என்ற கவிதையை எழுதினார்.
- பாதிவிழாவில் கலந்துகொண்டிருந்த பாதிவிழாவினை என்ற கவிதையை எழுதினார். பாதிவிழாவினை என்ற கவிதையை எழுதினார். பாதிவிழாவினை என்ற கவிதையை எழுதினார்.

- [illegible]

நாலாம் அத்தியாயம்

ஐயனார் கோவில்

கீஸ்கி

கெடில நதிக்கு கரையில் பாட்டனும் பேரனும் பேசிக் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில் கொள்ளிடத்தின் வட கரையில் உள்ள திருக்காணாட்டு முன்னூர் என்னும் ஊரில் சும் பழைய நண்பர்களான ஆழ்வார்க்கடியானும் வந்தியத் தேவனும் ஒரு விநோதமான காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அக் காலத்தில் வட காவேரியாகிய கொள்ளிடமும் தென் காவேரியைப் போலவே புண்ணிய நதியாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. துலா மாதத்தில் தினர்தோறும் காணாட்டுமுன்னூர் ஆலயத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவ பெருமான் ரீடபா ரூடராகக் கொள்ளிடக் கரைக்கு எழுந்தருளி ஸ்நானத்துக்கு வந்துள்ள பக்தர்களுக்குச் சேவை தருவது வழக்கம். மத்தியான வேளையில் ஒவ்வொரு நாளும் உற்சவமாகவே இருக்கும். அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களிலிருந்து பக்தர்கள் திரண்டு வருவார்கள். சைவர்களும் வருவார்கள்; வைஷ்ணவர்களும் வருவார்கள். விஷ்ணு கோயில் அந்த ஊரில் சித்திகாக இருப்பினும் அந்தக் கோயிலிலிருந்தும் பகவான் கருட வாகனத்தில் ஆரோகணித்துக் கொள்ளிடக் கரைக்கு எழுந்தருளுவார்.

இவ்விதம் துலா மாதத்தில் வட காவேரியில் ஸ்நானம் செய்வதற்காக வந்து கூடியிருந்த ஐனக் கூட்டத்தினிடையே ஆழ்வார்க்கடியான் ஒரு நாவல் கிளைபை மண்ணில் நட்கு வைத்துக் கொண்டு, "நாவலோ நாவல்! நாவலோ நாவல்! இந்த நாவலக் தீயில் வைத்துவை சமயமே மேலான சமயம் என்று கிறீது நாட்டு

வதற்கு வாதப் போர் புரிய வந்துள்ளேன். சைவர்கள், சாக்தர்கள், அந்நவதிகள், காபாலிகர்கள், காளாமுகர்கள், புத்தர்கள், சமணர்கள் யார் வேனுமானாலும் வாதப் போர் புரிய வரலாம். அவர்கள் வெற்றி பெற்றால் அவர்களை என் தோன்மீது தூக்கி வைத்துக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றி ஊர்வலம் வருவேன். அவர்கள் தோற்றால் இடுப்புத் துணியைத் தவிர மற்றதை யெல்லாம் இங்கே கொடுத்து விட்டுப் போக வேணும்! நாவலோ நாவல்!" என்று கத்திக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு முன்னால் குத்திராட்ச மாலைகள், மலர்கள், கண்டிகள், கமண்டலங்கள், குண்டலங்கள், பட்டுப் பீகாம்பரங்கள், பொற்காகுகள் ஆகியவை குவிந்து கிடந்தன. இவற்றிலிருந்து அவன்வெகு நேரம்வாத மிட்டுப் பலகா வாதப் போரில் வென்றிருக்க வேண்டும் என்பது தெரிவாயிருந்தது. அவனுக்குப் பக்கத்தில் கடம்ப மரம் ஒன்றில் சாய்ந்து கொண்டு வந்தியத் தேவன் கையில் உருவிய கத்தியுடன் நின்று கொண்டிருந்தான். இப்போது அவனுடைய அரையில் உடுத்திய ஒரு துணியும் கையில் ஒரு கத்தியும் மட்டும் தான் இருந்தன. அவனுடைய தோற்றத்திலிருந்து ஆழ்வார்க்கடியான் யிது பலாத்காரத்தைப் பாயோகிக்கப் பார்த்தவர்களை அவன் கத்தியை விசிப் பயமுறுத்தி அனுப்பி யிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. அந்தச் சமயத்தில் கூட்டமாகவும் கோஷித்துக் கொண்டும் வந்த சைவர் கூட்டம் ஒன்றைப் பார்த்து

அவன் கூறிய மொழிகளிலிருந்தும் அது வெளிப்படுகிறது.

"எச்சரிக்கை! சிபாய்மக வரம்பு போர் செப்புவார் செப்புவாம். அத்து மீறி இந்த வைஷ்ணவன் மீது வராவது கையை வைத்தால் இந்த வாலுக்கு இரைவாவார்தான்!" என்று கூறிப்பதுடன், கத்தியையும் இருமுனைய கழற்சிறுநீர். கோபத்துடன் வந்த வரவர்கள் சாத்த மடைத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர், "ஓ! வைஷ்ணவனே! ஏதோ நீ இன்மைக்கு வரத்தில் ஐயித்து விட்டதாக என்னிடம் கர்வம் கொன்றாதே! திருநாசையுக்குப் போ! அங்கே உன்னை வர்தில் வென்று புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்பவ் கூடிய வம்பியாண்டார் வம்பி இருக்கிறார்!" என்றார்.

"உங்கன் திருநாசையூர் வம்பியவத் திருநாசையண்புரத்து அனந்த பட்டரிடம் வந்து வரவையிடச் சொல்லுங்கள்! அங்கே நானும் ஒரு வேளை இருந்தாலும் இருப்பேன்!" என்று கூறினான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

பழமுறை அவன் "நாவலோ நாவல்!" என்று கூறியும் வாரும் புதிதாக வரவையிட வரவில்லை. எனவே, நாவல் விளைய எடுத்துவிட்டுச் சங்கு சக்கரம்போறித்த வெற்றிக் கொடியை ஆழ்வார்க்கடியான் கட்டான். பக்கத்தில் சின்று எல்லா வற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வைஷ்ணவர்கள் சிலர் உடனே அவன் அருகில் வந்து அவனைத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக் கொண்டு,

"நாயகனே நக் நெய்நெல்!
நாசைக்காரும் தூசிப்பெருக!"

என்று பாடித் கொண்டு உத்தரையுடன், மேற்கு அவர்கள், "மீத வைஷ்ணவனே! எங்கள் இயல்புக்கு வந்து திரு அமுது செய்து அருள வேண்டும்!" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். "ஆவ்வையே ஆகும!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் எப்பிரமுகக் கூறியிட்டு, வந்தியத் தேவனையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றான். இருவரும் புளியோரை, திருக் கண்ணாறு, தற்போன்றும் ஆயி வற்றை வயிறுமுட்டுப்படி ஒரு கை பார்த்தார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் தான் வரம்பு போரில் சம்பாதித்த பொருள்களில், அவ்வய்விதமாக அணியக் கூடிய பீதாம்பரம் ஒன்றை மட்டும் வந்தியத் தேவனிடம் கொடுத்து விட்டு மற்ற வற்றை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களிடம் கொடுத்து அவற்றின் பெறுமானத்துக்

குப் பொற் கழஞ்சுகள் பெற்றுக் கொண்டான். வைஷ்ணவ சமயத்தின் மேன்மையை விவரித்துக் கொண்டு வடக்கே ஹரித்வாரம் வரையில் போக வேண்டியிருப்பதால் தனக்குப் பொற் காக தேவை என்பதாக அவன் தெரிவித்துக் கொண்டான். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் எனும் மனமுடைய பொருள்களின் பெறுமானத்துக்கு அதிகமாகவே பொற் காகைக் கொடுத்தார்கள். பெற்றுக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியானும் வந்தியத் தேவனும் பிற்பகலில் கடம்புரை ரோக் பிப் பிரயாணமானார்கள்.

தொன்னிடத்தில் அப்பொது பெரு வெள்ளம் போய்க் கொண்டிருந்தபடியால் அவர்கள் ஏறி வந்த குதிரைகளைக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. அவர்கள் நதியைக் கடந்த ஓடத்தில் ஐயங்கள் அதிகமாக ஏறியிருந்தபடியால் படகு வடகரைகளை அடைவும் சமயத்தில் கவிழ்ந்து விட்டது. மற்றவர்களைப்போல் வந்தியத்தேவனும் ஆற்று வெள்ளத்தில் விழுந்த நீர்திக் கரை சேர வேண்டிய தாயிற்று. அச்சமயம், அத்தனை காலமாக எத்தனையோ நெருக்கடியான சிகழ்ச்சிகளிலும் வந்தியத்தேவன் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்த அவனுடைய அரைக் கச்சர் கருளும் அதில் அவன் பத்திரப் படுத்தி வைத்திருந்த இவச்சினைகளும் இனிய பிராட்டி தந்த ஓயபுங்குட நதி வெள்ளத்தில் போய் விட்டன. அவற்றைத் துடை இருந்த பொன் காலையங்களும் போய் விட்டன. புதிய குதிரைகள் வரவருவதற்குப் பணம் சேகரிப்பதற்காலே மேற்கூறிய புத்தியை அவர்கள் வைத்தார்கள். புத்தி பலித்துக் கொஞ்சம் பணமும் கிடைத்தது. ஆனால் அந்தக் கொள்கைப்படி பகுதியினில் குதிரை எங்கும் கிடைக்கும் கிடைக்காது என்றும் தெரிந்தது. கடம்பூர் கொள்கையில் வரம்பு ஒருநாள் கடைபிடித்தும் சந்தையில் ஒருவேளை குதிரைகள் விற்பனைக்கு வரலாம். இவ்வாறியில் திருப்பாப்புறியூர் சென்று தான் வாங்க வேண்டும்.

கடம்பூருக்குப் போவதா, வேண்டாமா என்பது பற்றி அந்த நண்பர்களுக்குள் விவாதம் நடந்தது. அதில் உள்ள காதக பாதகங்களைப் பற்றி விவாதித்தார்கள். கடம்பூரில், ஆதித்த கரிகாலரின் வருகை கையப் பற்றி ஏதேனும் செய்தி கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம். எஞ்சியிருந்த புறப்பட்டு விட்டாரா, எந்த வழியாக வருகிறார் என்று ஏதேனும் தகவல்

தெரிந்தால் நவலது அல்லவா! ஆனால் கடம்பூரில் தெரிந்தவர்க ளின் கண்ணில் படக்கூடாது. கந்தமாறன் சந்திக்க நேர்ந்துவிட் டால் ஆபத்தாய்ப் போய்விடும். ஒருவேளை பழுவேட்டையாரின் பரி வாரங்கள் இதற்குள் வந்திருந்தால், அதுவும் தோல்வியாகும்!—

“வைஷ்ணவனே! உனக்குத் தான் இரலில் கவர் ஏறிக் குதிக்கத்தெரியுமே? சம்பவநாயர் குதிரை வாயத்திலிருந்தே இரண்டு குதிரைகளைக் கொண்டு வந்து விடலாமே!” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“நான் கவர் ஏறிக் குதிப்பேன். ஆனால் குதிரைகளுக்குச் கவர் ஏறிக் குதிக்கத் தெரிய வேண்டுமே!” என்றான் வைஷ்ணவன்.

“பழுவூர்ப் பரிவாரங்கள் அங்கே வந் திருந்தால், இரண்டு குதிரைகளை அடித் துக் கொண்டு போகலாம். அவர்கள் முன்னொரு சமயம் கடம்பூரில் என் னுடைய குதிரையை விட்டிட்டு யடித்தார்கள் அல்லவா! அதற்குப் பழிக்குப் பழி வாய்க் க வேண்டும்!” என்றான் வானர்குல வீரன்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு கடம்பூரில் அவர்கள் சத்தித்தது பற்றியும் அன்று இரவு நடந்த அபூர்வ சம்பவங்களைப் பற்றியும் வந்தொரு பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். இருவரும் சூரியன் அஸ்தமிக்கும் சமயத் துக்குக் கடம்பூரை அடைந்தார்கள்.

கீடம்பூர் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் அமார்க்களப் பட்டுக் கொண்டு தானிருந்தது. அரண்மனையும் கோட்டை வரதலும் கொடிக்களாலும் நேரணங்களாலும் தொங்கல் மாடிகளாலும் அவங்கரிக்கப் பட்டு விளங்கின. கோட்டை வரதலிலும் சரி, மடுன் கவரைச் சுற்றியும் சரி, முன்னிலைக் காவல் பற்றாக இருந்தது. பட்டத்து இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் வருவதற்கு எவ்வளவு. கேட்க வேண்டுமா! அதை சமயத்தில், தனுதிகாரி பெரிய பழுவேட்டரைவரும் ராணிபுடன் வரப்போகிறார். இரண்டு பேருடைய பரிவாரங்களும் வருவார்கள். சில நாளைக்கு சார்தட புடல் பட்டுக் கொண்டுதானிருக்கும்.

இதையெல்லாம் பற்றிக் கிடம்பூர்க்கைத் தெருவில் ஜனங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை இரு அண்பர்களும் கேட்டார்கள். ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டு இரு சாராரும் இன்றும் வந்து சேரவில்லை என்று தெரிந்தது. சம்பவவாய்மகன் கந்தமாமன் ஆதித்த கரிகாலரை அழைத்து வாக் காஞ்சிக்கே புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறான் என்றும் தெரிந்தது. இந்தப் பரபரப்பான பேச்சுக்களுக்கு மிடையில்லிவர் 'கடல் கொண்டு விட்ட' இளவரசன் அருள்மொழிவர்மனைப் பற்றியும் மெல்லியதூரலில் பேசினார்கள். அவ்வளவு பெரிய துக்க சம்பவம் நடந்திருக்கும்போது இங்கே விருந்துகளுக்கும் களி வசட்டங்களுக்கும் ஏற்பாடு நடந்து வருவது பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது. ஐரதையாண்டியாக அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்து தெரிந்தது.

ஆழ்வாரிக் கடியாளும் வந்தியத் தேவனும் இந்தப் பேச்சுக்களை யெல்லாம் காது கொடுத்துக் கொண்ட வர்களுடைய கேட்டுக் கொண்டு ஊரைத் தாண்டிப் போனார்கள். ஊருக்குள் எங்கேயும் இரவு தங்க அவர்கள் விறம்பவில்லை. ஊருக்கு அப்பால் சமீபத்தில் எங்கேயாவது பாழடைந்த மண்டபம். அல்லது சத்திரம் சாவடி இல்லாளல்ல போதும்? அப்படி யில்லாவிட்டால், இரவு திருவாராயணபுரத்துக்குப் போய்த் தங்கி விடுவது நல்லது. அங்கேயுள்ள பெரிய பொருள்கள் கோயிலின் தூற்றுக் கால்? மண்டபத்தில் நிம்மதியாகப் படுத்து

உறங்கலாம். முதல் காள் இரவு நிகழ்ச்சி கனவுக்குப் பிறகு ஓர் இரவு நல்ல தூக்கம் அவர்களுக்கு அவசியமாகிவிட்டது.

கடம்புரைத் தாண்டிச் சாலைபோடு சென்று தூரம் சென்றதும் அடர்த்தியான மூங்கில் காடு ஒன்றும் அதற்குள் ஐயுற கோவில் ஒன்றும் தெரிந்தன. "வைஷ்ணவரோ! இனிமேல் என்னுள் நடக்க முடியாது. இரவு இந்தக் கோயிலில் படுத்திருக்கலாம். பார் என்னிலும் படாமலிருப்பதற்கு இது நல்ல இடம்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"அப்பனே! நீ சொல்வது தவறு! இம்மாதிரி இடங்களுக்கு நம்மாப்போல் இன்னும் வராவது வந்து சேரமாட்டார்கள் என்பது என்ன நீச்சயம்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அப்படி வகுறவர்கள் குதிரைகளுடன் வந்தார்களானால் சொம்ப நல்லது" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இந்த மூங்கில் காட்டுக்குள் எந்தக் குதிரையும் நுழைய முடியாது. பாவிதான் நுழைந்து செல்வதிடு கடினமான காரியம் ஆயிற்றே!"

"எங்கேயாவது ஒற்றையடிப் பாகை ஒன்று இல்லாந் போகாது. கோயில் பூசாரி வரக்கூடிய வழியேலும் இருந்ததானே ஆக வேண்டும்?"

இருவரும் அடர்த்தியாக மண்டிக் கிடந்த மூங்கில் புதர்களைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து, கடைமயாகக் குதுகலான ஒற்றையடிப் பாகை ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அதன் வழியாக உடம்பில் முடிகள் கெடும் நடந்து போவது மிகவும் பிரயாசையாக இருந்தது. இவ்விதம் சென்று தூரம் சென்ற பிறகு கொஞ்சம் இடைவெளி காணப்பட்டது. அதில் சென்ற ஐயுற கோயில் இருந்தது. கோயிலுக்கு எதிரே பஸ்பீடமும் அதை போட்டி மண்ணினால் செய்து காச வாயில் சுடப்பட்ட வான்களும் குதிரைகளும் வரிசையாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஐயுறுக்கு வேண்டுதல் செய்து கொள்ளும் பந்தர்கள் இவ்விதம் மண்ணினால் செய்த குதிரைகளும் பாசைகளும் கொண்டு வந்து வைப்பது வழக்கம்.

அவற்றைப் பார்த்ததும், வந்தியத்தேவன், "குதிரைகளைப் பற்றி இவ்வளவு கவனிப்பு படுகிறதே? ஐயுறையைக் கேட்டு இரண்டு குதிரைகள் வாங்கிக் கொள்ளலாமே?" என்றான்.

"மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கக் கூடாது என்ற பழமொழி தெரியாதா!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"வைஷ்ணவரே! எவ்வளவு ஐயுறையிலேயும் சந்தி வாய்ந்த தெய்வம். கேட்ட வரத்தை உடனே கொடுக்கக் கூடியவர். உங்கள் விஷ்ணுவைப் போல் பக்தர்களைத் தவிக்க விட்டு விட்டுப் பட்டப் பகலில் தாங்கிக் கொண்டிருப்பவர் அல்ல!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"அப்படியானால் இந்த மண் குதிரைகளுக்கு உயிர் கொடுத்தாலும் கொடுப்பார் என்று சொல்லு! சொம்ப நல்லதாய் போயிற்று. பணம் மிச்சம்!"

"உங்கையாளை பத்தி இருந்தால் மண் குதிரைகளும் உயிர் பெறும்! பார்க்கப் போனால், நம்முடைய உடம்புகள் மட்டும் என்ன! பிரம்மதேவன் மண்ணினால் செய்த உயிர் கொடுத்ததானே?"

"என்கு சொன்னால், தம்பி! இந்த உடம்பு மண்ணினால் செய்த உடம்பு என்பதை மறந்து விடுகிறோம். அதை அடிக்கடி ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டவதற்காகவே திருமண்ணைக் குழைத்து நேற்றி மீதும் உடம்பிலும் இட்டுக் கொள்ளும் படி வைஷ்ணவ ஆச்சாரிய புருஷர்கள் கட்டளை பிட்டுருக்கிறார்கள்!"

வந்தியத்தேவன் "உஷ்!" என்று சொல்லி, ஆழ்வார்க்கடியானுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, இன்னொரு கையினால் எதிரே கட்டிக்கொட்டினான். சூரியன் அந்தமீதுச் சென்று நேரம் ஆகி விட்டது. நாலாயிரமும் இருண்ட மூங்கில் தோப்புடன் குழந்திரந்த அச்சுநிற இடைவெளியில் மிக மங்கலாகத் தெரிந்த வெளிச்சத்தில் ஐயுறுகூடைய வானங்கள் உயிர் பெற்று அகாலவதாகத் தோன்றின. ஒரு பாசையும் ஒரு குதிரையும் இடம் பெயர்ந்து நகர்ந்தன. என்னால் கண்ட இந்த அற்புதத்தை நம்புவதா, இல்லையா என்று தெரியாமல் வந்தியத் தேவன் சென்று நேரம் திகைத்து நின்றான். ஆறாவது ஐயுறுகூடைய அற்புத சத்தியை ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு உடனே உரைத்தி விடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை திறக்கவும் அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. "வைஷ்ணவரே! பார்த்தீரா?...?" என்று அவன் சொல்வதற்குள், ஆழ்வார்க்கடியான் அவனுடைய கையை இறுக்கிப் பிடித்து, உதட்டில் வீரல் வைத்துச் சமீக்கைய காட்டி, பேர்தை நிறுத்தினான். பின்னர், இறுக்கிப் பிடித்த கையினால் வந்தியத் தேவனைப் பற்றியவாறு அவனை இழுத்துக் கொண்டு அந்த மூங்கில் புதருக்குப் பின்னால் சென்று கங்குல மறைத்து நின்றான்.

குதிரையும் பாசியும் அகலத்து சிறிது விவகிக் கொடுத்தன அல்லவா? அப்படியிலகிக் கொடுத்து இடைவேளி ஏற்பட்ட இடத்தில் ஒரு மணிதனுடைய தலை மட்டும் தெரிந்தது. அந்தத் தலை அப்பாலும் இப்பாலும் திரும்பி நாலுபுறமும் பார்த்தது. ஐயனருடைய பவி பீடத்துக்குப் பக்கத்தில் இம்மாதிரி ஒரு தலை மட்டும் தோன்றி நாலுபுறமும் சுழன்று விழித்த காட்சி மிகப் பயங்கரமாயிருந்தது. எவ்வளவோ பயங்கரங்களைப் பார்த்திருந்த வந்தியத் தேவனுடைய மெய் சிலிர்த்தது. ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியான் தன்னைப் பிடித்திருந்த கைகளிலும் எடுக்கமுடியாத தளராமலும் இருந்ததை அறிந்து வந்தியத்தேவன் நெஞ்சுறுதி கொண்டான்.

இவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்தத் தலை எழும்பி மேலே வந்தது. ஒரு மணிதனுடைய மார்பு வரையில் தெரிந்தது. பிறகு அம்மணிதன் முழுநாயகமான உருவத்துடன் விளம்பி மேலே வந்தான். அம்மணிதன் வெளி வந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய பிளவு, கரிய இருள் குழித் பாதாசு பிலத்துவரத்தையப் போல, பயங்கரமாக வரையைத் திறந்து கொண்டிருந்தது.

சற்று உற்றுப் பார்த்த பின்னர் அந்த மணிதன் யார் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. கடம்பூர் மாளிகையில் பணியாளனாக இருந்து கொண்டே ரவிதாஸனுடைய சதிக் கும்பலையும் சேர்த்திருந்த இடம்பன் காரிதான் அவன்.

இதை இருவரும் ஏககாலத்தில் அறிந்து கொண்டதும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துத் தங்கள் விபப்பைச் சமிக்ஞையினு வேயெ தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

இடம்பன்காரி திறத்திருந்த துவாரத்தை அப்படியே விட்டு விட்டு, மறுபடியும் ஒரு நடவை சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டு, ஐயனார் கோவிலை நோக்கி நடந்தான். கோவில் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே போனான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் கோயிலுக்குள்ளே யிருந்து முனுக்கு முனுக்கு என்று வெளிச்சம் தெரிந்தது. கோவிலுக்குள் விளக்கேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள்.

"தம்பி! இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?" என்று முனு முனுக்கும் குரலில் அடியான் கேட்டான்.

"ஐயனார் சக்தியுள்ள தெருவும் என்று நினைக்கிறேன்; குதிரைக்கு உயிர்

வந்ததைப் பார்க்கவில்லையா?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"அது சரி! இப்போது வந்தானே. அவனைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?"

"அவன் ஐயனார் கோவில் பூசாரி போலிருக்கிறது. நாலும் போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்யலாமா?"

"கொஞ்சம் பொறு! இன்னும் யாராவது சுவாமி தரிசவத்துக்கு வருகிறார்களா என்று பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

"இன்னும் யாரேனும் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறார்களா?"

"பின் எதற்காக இவன் விளக்குப் போடுகிறான்?"

"பூசாரி கோவிலுக்கு விளக்குப் போடுவதில் ஆச்சரியம் என்ன?"

"தம்பி! அவன் யார் என்று தெரிய வில்லையா?"

"என்றாய்த் தெரிவித்தது. கொள்ளிடத்தின் தென் கரையில் எனக்குக் குதிரை வாங்கிக் கொண்டுவந்து கொடுத்தானே? அந்த இடம்பன்காரி அவன்தான்! இப்போதும் அவனிடம் குதிரை கேட்கலாம் என்று பார்த்தேன்..."

"எல்ல யோசனை செய்தாய்!"

"உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?"

"இடம்பன்காரி உனக்குக் குதிரை வாங்கிக் கொடுத்தவன் மட்டும் அல்ல; ரவிதாஸன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்."

"அப்படியானால், இன்னொரு எல்ல யோசனை கேள்வியாகிறது."

"என்ன? என்ன?"

"இடம்பன் காரி ஐயனார் கைங்கிரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அவன் எங்கிருந்து வந்து ஈடுபட்டான் என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு வரலாம் என்று என்னுமிதேன்."

"அது எப்படி முடியும்?"

"அவன் வெளியே வந்த துவாரத்தினால் நான் உள்ளே போக முடியாதா?"

"முடியலாம். ஆனால் அதில் உள்ள அபாயங்கள்....."

"அபாயம் இல்லாத காரியம் எது?"

"அப்புறம் உன் இஷ்டம்."

"வைஷ்ணவரே! நீங்கள் இங்கே யிருந்து என்ன நடக்கிறதென்று பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்....."

"அதற்கென்ன கஷ்டம்? நான் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கரங்க வழி எங்கே போகும் என்று உனக்கு ஏதாவது தோன்றுகிறதா?"

"தோன்றுகிறது சுவாமி, தோன்றுகிறது! அது சரிதானா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்."

“அதை நீ எதற்காகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்?”

“ஏதேனும் ஒரு சமயத்தில் உபயோகப் படலாம். யார் கண்டது?”

அச்சமயம் சற்றுத் தூரத்தில் வேறு பேச்சுக் குரல்கள் கேட்டன.

“தாமதிப்பதற்கு நேரமில்லை. வைஷ்ணவரே! நான் திரும்பி வருகிற வகையில் இங்கேயே இருப்பீர் அல்லவா? அல்லது கக்ரீவன் வாலிக்குச் செய்தது போல் செய்து விடுவீரா?”

“உயிர் உள்ள வகையில் இங்கேயே இருக்கிறேன். ஆனால் நீ திரும்பி வருவது என்ன நிக்சயம்?”

“உயிர் இருந்தால் நானும் திரும்பி வருவேன்.....”

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே வந்தேயுள்ள நாலே பாய்ச்சலில் துவாரம் தெரிந்த இடத்தை நோக்கி ஓடினான். அதற்குள் இறங்கினான். மறு கணமே அந்த இருண்ட பள்ளத்தில் மறைந்தான். பிலத்துவாரம் அவனை அப்படியே விழுங்கி விட்டதாகத் தோன்றியது.

கோயிலுக்குள் சென்றிருந்த இடம் பன்காரி வெளியே வந்து சுற்று முற்றும் பார்த்தான். திரந்திருந்த துவாரம் அவன் கண்ணில் பட்டது. உடனே அவ்விடம் சென்று பவி பிடத்துக்குப் பக்கத்தில் நாட்பப் பட்டிருந்த குலாயுதத்தைச் சுழற்றித் திருகினான்.

இடம் பெயர்ந்து அகன்றிருந்த யானையும் குதிரையும் மறுபடியும் நெருங்கி வந்தன. துவாரம் அடைபட்டு, இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டது.

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து விட்டு இடம்பன்காரி மறுபடியும் கோவில் வாசற்படியை வந்தான். அதே சமயத்தில் ரவிதாஸன், சோமன் சமயவன் முதலியவர்களும் வேறு திசையிலிருந்து வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் மூங்கில் காட்டுக்குப் பின்னால் இன்னும் நன்றாக மறைந்து கொண்டான்.

கோவில் வாசற்படியை ரவிகாஸன் உட்கார்ந்து கொண்டான். மற்றவர்கள் அவன் எதிரே தளரையில் அமர்ந்தார்கள்.

“தோழர்களே! நாம் கைக் கொண்ட வீரதம் நிறைவேறும் சமயம் நெருங்கி விட்டது!” என்னுள் ரவிதாஸன்.

“இவ்வாறுதான் ஆறு மாதமாக ‘நெருங்கி விட்டது’ ‘நெருங்கி விட்டது’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்னுள் ஒருவன்.

“ஆம்; அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை; ஆறு மாதமாகவே அந்த நான் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது வீரல் விட்டு என்னுட்கடிய நான் கணக்கில் நெருங்கி விட்டது. ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியை விட்டுக் கிளம்பி விட்டான் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. திருக் கோவலூர்க் கிழவன் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தச் செய்த பிரயத்தனம் பலிக்க வில்லையாம்!”

“வழியில் வேறு யாராவது தடுத்து நிறுத்த மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிக்சயம்?”

“ஆதித்த கரிகாலன் முன் வைத்த காலப் பின் வைக்கிறான் அல்ல. இனி யார் தடுத்தாலும் கேட்கமாட்டான்...”

“அவனுடைய சகோதரி சொல்லி அனுப்பிய செய்தி போய்ச் சேர்ந்தால்...”

“அது எப்படிப் போய்ச் சேர முடியும்? செய்தி கொண்டுபோன வாலிபனைத்தான் காட்டில் கட்டிப்போட்டு விட்டு வந்தோமே?”

“அழகுதான்! அவனை இன்று காலை யில் கொள்ளிடத்தின் வடகரையிலே பார்த்தேன். அவனோடு நமது இன்னொரு பகைவனும் சேர்ந்திருக்கிறான்.....”

“அது யார்?”

“போலி வைஷ்ணவ வேஷதாரி!”

“அப்படியானால் நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டியதுதான். அவர்கள் ஆதித்த கரிகாலனைச் சந்திக்காமல் தடுக்கப் பார்க்க வேண்டும்.”

“தும்பை விட்டு வாலைப் பிடிக்கிற கதையாக இருக்கிறது. கையில் அகப் பட்டவனை அங்கே ஒரு வழியாகத் தீர்த்திருக்கலாம். ராணி எதற்காக அவனை உயிரோடு விடச் சொன்னாள் என்று தெரியவில்லை.....”

“தோழர்களே! எனக்கும் அது அப்போது புரியாமல்தான் இருந்தது. அப்பறம் தெரிந்து கொண்டேன். ராணி என்னையும் மிஞ்சி விட்டாள் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். மிக மூக்கியமான ஒரு நோக்கத்துடன்தான் வந்தியத் தேவனை உயிரோடு விட்டுவிடச் சொன்னாள் ராணி. அதை நீங்கள் இப்போது தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. வந்தியத் தேவனைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். ஆனால் அந்த வைஷ்ணவனைக் கண்டால் நிறிதும் தயங்காமல் உயிரை வாங்கி விட்டு மறு காரியம் பாருங்கள்.....” என்னுள் ரவிதாஸன்.

பொடுகு அவ்வளவு
அபாயகரமானதா?

நியூ மீட்டாண்டர்டு என்
சைக்ளோபீடியாவில் குறிப்
பிட்டபடி "பொடுகு" என்
பதுமண்டை உறையின்மேல்
வரும் தொற்று நோயாகும்.
அதைக் குணப்படுத்துவது
கடினம். அதனாலேயே தலையில்
வழுக்கை ஏற்படுகிறது.
ஆனால் அதுவரையில் தடுப்
பதற்கு தொடர்ச்சியாக
உபயோகிக்கவேண்டியது

ஜெட் ரஜிஸ்டர்டு

கோத்ரெஜ் ஹேர் டானிக்

மனோனில் அதில் ஐரோப்பா
விலும் அமெரிக்காவிலும்
குணமலிக்கிறதென்று நியூ
யீக்கப்பட்ட ஜி-11 (உலகப்
பிரசித்திபெற்ற பாக்கி டிரி
ஸைட்) அடங்கியிருக்கிறது.
தலை மண்டைக்கு முற்றிலும்
தீங்கற்றது. குளிர்ச்சியையும்
புத்துணர்ச்சியையும் அளிப்பது
உலர்வைப் பிரதிசெய்களுக்கு
மிக்க சிறந்தது.

இந்த ரகத்தில் கிடைக்
கும் கோத்ரெஜ் ஹேர் டானிக்
இது ஒன்றே தான்
கோத்ரெஜ் ஹேர் டானிக், ஜெட்.

புது வாழ்வு

கோமதி கங்கைமங்கலம்

விடுப்புத் தொடக்க இரண்டும் அராமனோடு
முடிந்தது. அந்தறையப் பாடல்களைத் தயாரித்து
விட்ட வந்தா இடைவேளையைப் போகக் காலநி
யில் அமைந்துக் கொண்டது.

தன் வளம் முழுதையும் தன் கையிலிருந்து
பொருளின் மீது பறித்து விட்ட மானதி தோழி
வந்ததை உணர்ந்தாள். அப்படி அவன் கருத்தைக்
கவனித்து விட்ட பொருள் எதுவாயிருந்தாலும்
அதில் விடுப்பில் வந்தா அவன் அருகே சென்று
வலனித்தாள். சிறிது உருவப் படத்தில் மீது மனத்
தரப் பதிவிட்ட மானதி தோழியின் வரவை
அதில் சீர்ப்பாற்றினாள். தன் கருத்தைக் கவனித்து
பொருள் அவன் கையிலிருந்து பறித்துப் போது
தான் அது பாராது அந்நிய நிலை சீர்த்துப் பாரி
தாள். அவளுக்கு வந்த கோபத்திற்கு மானதி
கனவு நகுத்தியாக மட்டும் இருக்கிறதாள் இந்த
கட்டாயம் சீர்ப்பாடு உதவியாக இருப்பாள்.

எதிரே சேதமாகத் தந்துடன் வேண்டியவர்கள்.
அதுவும் அவன் உலித்த தோழி வந்தா என்ற
அறிந்த போது எதுவும் போ முடியாமல் சேத
விட்டாள். படத்தைப் பறித்த போதுவந்த உத்
ராவில் படத்தைப் பார்த்தவுடன் இருந்த இடம்
தெரிபாமல் மறைந்து விட்டது வந்தாவுக்கு. உத்
ரக் கவனித்து வந்தா நினைத்தாள். ஒரு வந்த
தில் ஆயிரமாயிரம் இடங்கள் தனியில் விழுவது
போல் உணர்ந்தாள். வானமே இடத்து தனியில்
விழுவதைப் போலுணர்ந்த வந்தாவிற்கு இம்
வளமே கருவியைப் போல் தோன்றியது. தன்
விப்பையும் வேலித் கட்டியிருக்க வந்தா அவ்
விடத்தினின்றும் எழுவது உரிதமேனா சினைத்தாள்.

"...மனவதி...உன் தனிமைமையிற் கிடைத்ததை
காண்கனவியை. என்ருது ஒரு அமை தோழி
இருக்கிறது. உன் கருவியே" என்று கந்தியை
கருவியில் கருவியைப் படத்தை மெதுவாக
வைத்து விட்டு அப்பால் வந்தாள்.

வந்தாவின் கிரிமியோவாய், வேல்க்கோ படத்
தைப் பிடுங்கியது. படத்தைப் பார்த்தவன் எது
வுமே அப்பியோவாய் கொடுக்காததோடு செல்வத்
தவா காரியம் சென்று விட்டவனின் போல் முடி
பொருளையும் செல்வம், என்மையி் புதிற்செல்
தோன்றியது மானதிக்கு.

அப்போதிருந்த அவளது உத்தரவு சிலையில்
அப்பியிருக்கு விடைதேடி அதுமணி கொடுக்க
வியில் அவளது மனம், அநோடுகட்ட கருப்புத்
தொடங்கவும் தோன்றியிருக்க படத்தை மடித்து
வைத்துவிட்டுப் படத்தைத் தயாரித்தாள் மானதி.

பிழைக்கையால் கருப்பு வட்டத் தொண்டிருந்
தது. எந்த மூலம் விசிய முயற்சியிலிருந்து வந்தா
வின் மனம் படத்தில் செல்வ மறைத்துவிட்டது.
வந்திரிய்போல் படத்தை வந்திரிய வந்தா
கருப்பு முடிவும் மனம் அடித்ததும் விட்டது.
கோழித் விதார்த்த வந்தாள்.

செய்துக்கொடுக்க மூலம் மானதி தனக்கு
விவரம் சீக்கிரத்தில் முடியப் போகிறதென்றதும்
பின்புறத்தில் படம் இரண்டும் சில நிமிஷமில்
அப்பா அனுப்புவதாக எழுதி விடுப்பதாகவும்

கொண்டது. அந்தப் பின்பு தனதுமைய கணவ
னாக இருக்கும் கணவனாக வந்தா எதிர்பார்த்திருந்
தாள்...! தெரிவித்திருந்தால், அந்தப் படத்தை
உன் தொடர்ச்சியிலிருந்து. பிழைக்கையாக மானதி
யில் அமைத்துப் போக, சந்தர்ப்பம் அப்படி
மாட்டா கவந்துவிட்டது இதைத்தான் விதி
பெறப்பதா! எழுதி விதி இப்படியா குறுக்கிட்டுச்
செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இம் விஷயத்தை அம்மாவிடம் உறுவதா வேண்
டாமாவெனக் தயக்கம் வந்தா கடைசியில் உதி
திருவது என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.

அப்பா அதை அறிந்தபோது வந்தாவைப்
போல் துக்கமடைந்த போட்டு சினைத்தாள். அப்படி
கட்டிவிடாமல் எதிர்பார்த்தவனின் கோரிருந்தது
அவன் போல்.

"காண்குத் தெரியும் இப்படிவேண்டாம் ஒரு
கொண்டது. உன் கோங்குவது பார்க்குது கவியை
கொண்டது தானே...! அப்படியும் பெண் துறவாகச்
செல்குது கொண்டு இம்மாத கட்டிக்கொண்டால்
கருவியில். இப்போதுதான் கட்டிவிடும் கோங்கு
கட்டும் தக்கவருவதில் பயனாகுமா?" என்ற
மானியில் பெருகும்.

இதையா எதிர்பார்த்தாள் தாயாவிடம், இப்
படித் தன் செல்வமைய குத்திக் கட்டிவிடும்
கவியைத் தெரிவித்தாள் தாயாவிடம்! உறிவித்து
கவியைவிட்டாள். தன் மனமே அறிந்தது போலிருந்
தும்போது தாயாவிடம் போக குறி கொடுக்கவே
போனதுக் கருவியைத் தினாதிருக்க.

"உரிமைப்பரிசாக இடம் கொடுத்துவிட்டு இப்
பொழுது கட்டிக்கொண்டது அருவியிலும் கருவியில்
பிரயோஜனம்! இது மட்டும் கவியைக் கொடுத்த
தெய்வம் மதியைக் கொடுத்ததாய்ந்தேவ சினை
தன் முடியும்தேவையையே தெரிவித்தே"....என்று
உறுவது அப்பா மேலே கவியை செல்வம் போலிருந்
தெய்வம் உணர்ந்த கோண்டாள் வந்தா.

"அப்பா என் இடைவே குறுக்கிட்டு மானதி
யில் விவாதத்தை தேடித் தேண்டால் உன்
குறுக்கியைக் குறுக்கியே இருந்து விடுகிறது.
அவ்வளவுதான் கவியைக் கவியிடும்" என்று
கவியைத் துறவியாள்.

"வந்தா! போதும் உன் பிரத்தம். இப்படியும்
உன் பெண்ணைக் கொண்டுக்கொண்டு உன் போக்குக்கு
விட்டுக்கொடுக்கப் போவதில்லை. பெற்ற பெண்ணைக்
கவியில் மனம் விழப் போகாத அறிந்த கருத்தி
தாயாவுக்கு அமைத் தருக்க முயற்சி செய்வாம
திருக்கொண்டாள். கவியை உன் கவியைமையி
சென்று திருவியை. மற்றது உன் விதிப்படி."
என்று தாயா உணர்ந்தி மெலிட்டுக் உதி அன்
வியில் விட்டவனாகும். தன் இறந்த கவியை
யில் முடிவிலும் வந்தா.

*

பின்பு முழுதும் தீய்ப்பிழைப்பாகத் தடுத்ததுக்
கொண்டிருந்த கிரிவோல் மானதி கெருவியை
கெடுவ கெடுவ மறைத்து கொண்டிருந்தாள்.
அறிக்கத்தின் கடைசி பிரத்தியும் கட்டத் தன்
உக்கிரத்ததைக் குறைத்துக் கொண்டு விடுப்பா
தவாப் போகக் கருவியைமையாகத் தடுத்ததுக் கொண்

தமிழ் அகாடமி அடிப்போடு செயற்குறி விடுவதன் என் பதை வாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. முக்கியமாக அகாடமி எதிர்பார்க்கவே சிவசூ. அனாஸ் இடமிரு விட்ட மதில் கவனம் மீண்டும் கட்டி விட் டுமாயினா?

முடிவாக எப்போது சீருக்கித் துடித்தான் லலிதா. 'உனக்குத்தான் உடம்பு குறைமா? விட்டதே உன் கணவன் விட்டுவிட்டுச் செல்வதே தோன்றவில்லையா' என்று மனதழகமாவும் கேரடியாகவோ பவமுறை கேட்டு விட்டார்களே பெற்றோர்க்கள். அவர்களுக்கு அவன் அளித்த பதில் இதுதான் :

"உடம்பில் தோன்றிய விபாதி என்னை விட்டு மறைந்து விட்டாலும், அவர்என்று அப்ப குணத்தினால் என் மனத்தில் தோன்றிவிட்ட வபாதி என்னைவிட்டு மறைவாது. உன்எத்தில் கண்டத்ததை எவற்றதக் கொண்டு முன்போல் சர்தொடி வாழ்க்கை எயலத்தையிட முடியாது. உன்உமற்ற அன்பு சிறந்தவராக இருந்தபோது என் கணவர் என் கணவனுக்குத் தெய்வமாகத் தோன்றினார். அந்த கணவர்தான் இன்று என் கண்களுக்கு அவருடைய உடம்பு சிறந்த மனத் தினும், உய்வாகத் தோன்றுகிறது. இனி தெய் வர்தம் கணமுடியாது. கண்களென்ன அன்பு வாழ்க்கை வெறும் பாசுவனத்திற்குச் சமையம். அந்த வாழ்க்கை என் வெறுக்கிறேன்."

இவ்வாறு உறி கணவன் விட்டுக்குச் செல்வ மறுத்துவிட்டான். தனக்கு டி. பி. இயல்பெயல் பறையோ, அவர் முன்போல் திடமாய் விட்ட கைதயோ கணவனுக்கு யாரும் அறிவிக்க உடா தென்றும் எச்சரிக்கை செய்துவிட்டான். தன்

மனை சிரத்தவராக விட்டுவிட்டுத் துணிந்துவிட்ட சம்பத்தி விட்டாரிடம் பழிவாங்கும் எண்ணத் தோடு, மகளின் மனப்போக்கை ஆதரித்தவர் பெற்றோர்களும்,

லலிதாவின் போலிப்படியே அவளை டி. பி. ஆல்பத்திரியில் சேர்த்திருப்பதாலும் மனம்க ளுக்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டான். இந்தக் கடிதத் திற்குப் பின்னர், கேசுமத்தின் விவரம் கேட்கும் பழக்கத்தைக்கூட விட்டு விட்டான். அவன் உறவைய அதுத்துக்கொண்டு வாழத் தீர்மானித்து விட்ட சகு என் கடிதம் எழுதப் போகி ரும்! கணவனில் 'சகுவுடன் வாழப்போவோம்' என்று ஆசைப்படுவது முடவன் கொம்புத் தெனுக்கு ஆசைப்படுவது போல் ஆகும். ஆகவே, அவளை மறந்து விடுவதே கவனம் என்று உறுதிக்கு வந்தான் லலிதா. அந்த உறுதியில் நிலத்து சிறிதே அவர் ஒரு பெண்பாடாளியில் ஆசிரிய ராக அமர்ந்தான் பக்ஷிச் சிறுவனின் உற்சாக வாழ்வில் அவரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டான்.

இப்படித் தான் விவாகமானவன் எப்போது அடி போடு மறக்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த லலிதாவின் கண்ணில் அன்று சகுசின் படம் பட்டதும் அவன் மனநிலை பெரும் புயல் வீரத் தோடென விட்டது.

✱

பித்திரைப் பார்த்ததும் லலிதா கேரடியான அபிப்பிராயம் கூறுததோடு அவன் கண்ணில் துனித்த நீரைக் கண்டதும், மரவி அவன் மனநாப்புகித்து கொண்டான். படத்திலிருக்கும் மலிதருக்கும் அவன்கூடும் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். இதைச் சொல்வாமலே உணர்ந்து

© கல்கி தீபாவளி மலர் ©

நவீனத்தின் எழுந்தாளர்கள், நிலவர்கள், கவிஞர்கள், பிரபல நெதிராக்காரர்கள் முதலியவர்களின் அருமைவான கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கண் கவரும் கண்ணத் தித்திரங்கள், நாய்வு சித்திரங்களுடன் "கல்கி" தீபாவளி மலர் அக்டோபர் மாதம் 17-த் தேதி தீபாவளித் திருநாளில் தமிழ் நாடும்தும் மலாம் விநித் திகளும். இருதது பக்கங்களுக்கு அதிகமான இம்மலர் முழுவதும் உயர்ந்த ஆட்ட கவிதைகள் அச்சிடுதது.

விநில ரூ. 5 - 0 - 0

©©©

உங்குத் எழுந்தருளிடம் உங்கல் தேவைக்கு முன் கட்டியே பதிவு செய்யு கொள்ளக் கோருகிறோம். நயல் மூலம் பெற விரும்புவோர் ரிஜிஸ்டர் ஸர்ஜி உன்படக் கழககண்ட விநிதப்படி மலாம் அனுப்ப வேண்டு கிறோம். வி. பி. பி. மூலம் அனுப்ப இயலாது.

உன்தாடு, இலங்கை ... ரூ. 5 8 0
பர்மா, மலேயா, இந்தா வெளிநாடுகள் ... ரூ. 5 12 0

©©©

மாவேனார் : கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

கொண்டாக. தன் சகோதரனைப் பழுவழியிலும் தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அவன் மனம் உழைந்து, இப்படிச் சில வட்டிகள் கழிந்தன.

அன்று விடுமுறை தினமாகையால், வழக்கம் போல் கடைவிற்குப் போய்விட்டு ஸ்தூதமணிக்கு வீடு திரும்பியவனிடம், தன் விட்டியுடன்விருத்த வந்த மாஸ்கெயின் ஸ்டால்க் கேட்டு மிக்க உற்சாகத்தோடு உடனே வந்தான்.

"வாஸ்து மாஸ்கெயின்! எப்போ வந்தே! உன்னை யெரு ரேமாவைக் காக்க வைத்து விட்டேனோ!" என்றுகேட்டுக் கொண்டே தான் வந்தவருக்கு எம்மாண்டோ இறக்கி வைத்து விட்டுத் தோழியைக் கெடுக்கிறான்.

"பொய்யும் புரட்டும் பேசும் உன்னைக் கனிக் கவர் நான் வந்தேன்! பாரைப் பார்த்து வந்தேனோ அவர்களைப் பார்த்துவிட்டேன். நான் வருகிறேன்" என்று எழுந்த மாஸ்கெயின் அதிசயத்தோடு சொன்னான்.

"என்னடி மாஸ்கெயின்! என்னென்னவோ புதிதெல்லாம் போடுகிறாய்! என்று மிகவாத போய் இவ்வாறென்ன வந்திவிட்டது! அப்படிக்கொடுத்தக் கொள்ளும்படியாக நான் என்ன அபராதம் செய்துவிட்டேன்" என்று கேட்டவன் உண்மையாகவே பதறிப் போனான்.

"உன்னுடைய வாய்மூடித் தளத்திலும் என் வாழ்க்கையையும் கெடுக்க இராத்திரமே, அதுதான் உண்மையாகியிருக்கிறதே!" என்று கெடுக்கெனக் கேட்டவன் மேலே போய் பிடிக்காதவரை எழுந்த போல் பதறிப்போனான்.

"உன்னை அத்தனை காலத்தில் விட்டுவிட்டேன். சொல்லாதப் புரையும்படியாகச் சொல்ல வேண்டும்" என்று வழிமறித்துக் கொண்டான் வந்தான்.

"சொல்ல என்ன இருக்கிறது! அவனை மனக் கட்டுப்பாடும் கைவன் உன் கைவன் என்பதை அவருக்குச் சொல்ல வேண்டாமா! விஷயம்

இந்தனை விபரீதமாகப் போன பிறகும், உன் விவரங்களைப் புத்தி உன்னை விட்டுப் போனவிடம்" என்று அம்மா கடிந்து கொண்டான். அப்பொழுது தான் மாஸ்கெயின் கோபத்திற்குக் காரணம் தெரிந்தது. அவன் போய் அந்தமற்றது என்பதை விளக்க நினைத்த வனிடம், "விவரங்களைப் புத்தி வல்ல அம்மா, என் உண்மையான அபிப்பிராயமும் அதனோடும், நான் இனி அங்குடன் வாழப் போவதில்லை. அதற்காக அவர் வாழ்வையும் கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா! வாழ்வில் இவ்வளவு பதற அனுபவிக்க இயலாது அவரைத் தவிர, சொல்ல வந்த என்னைமா உரிமை இருக்கிறது!" என்று பேசிய உடனே தன் உணர்ச்சியைக் கெடுப்பதற்கு முடியாதபடி நினைத்தான்.

"உனக்கு உரிமை இருக்கிறதே இல்லையோ! எனக்கு உரிமை இருக்கிறது, உன்னை இருவரை யும் சேர்த்து வைக்க, அதுவும் அவருக்குத் தனி கோடுத்து விட்டேன் வாய் கொடுக்க" என்று மாஸ்கெயின் உறுதியாகக் கேட்டுத் திருக்கிட்டான் வந்தான்.

"விவரங்களை அப்படி உடனே புறப்பட்டு வரவும்" என்று தந்தியைக் கண்டு பரபரப்பு அடைந்தான் ரகு. என்னதான் விவரங்களை என்று ஒதுக்கி வைத்தாலும் பாரம் அவனை சரியேற்றி அனுப்பி வைத்தது. நிகழ்மை எப்படி யிருக்குமோ என்ற பிழியுடன் விட்டையடைந்த போது வாரிசெய்யே நின்ற வந்தவரைக் கண்டு தாக்கி வந்திப்போன்ற நினைவு ரகு, பரவும் படுக்கையுமாய் மனத்தின் தாக்கத்தில் போராடி, நீரும் மனநிலை நினைத்தக் கொண்டு வந்தவருக்குத் திடவந்திரத்தோடு எதிரே நின்ற வந்தவரைக் கண்டு திடுக்கிட்டான்.

"என் கைகளில் தாது ஒன்றும் இல்லை! நீ என் கைதாதுமே! உன் உடம்பு எப்பொழுது குளமாறிற்று!" என்று கேட்டுக் கொண்டே விட்டுப் படிவேற்றினான்.

"விவரம் வந்தால் அக்கவா குளமாடுவோம்கூட. உடம்பு பழுவழித்தோடு குளமோடும் இருக்க வேண்டுமென்று விவரங்களைக் கேட்கவில்லை!"

"அப்படியா! இதை ஏன் முன்பே சொல்லவில்லை அப்படியானால் டி. பி. ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்திருப்பதாக உன் தந்தை எழுதியிருக்கிறார்!"

"உன்னை மன ஆழத்தைப் பங்கிட்டு உறுதியையும் தெரிந்து கொள்வதற்கு எழுதப்பட்ட பொய்ச் கடிதம்" என்று உறுதியாக வேறுபட்டு அவனை சொன்னான்.

"உன் பரிசீலனையில் நான் தோற்றுப்போனேன். என்னை மன்னித்தறிவு வந்தா!" என்று கேட்டுக் கொண்டபோது ஏதாவது பதில் போடுவதற்கு நிகழ்மை அடைந்து விட்டான் வந்தான்.

தன்னை வெறுத்த கைவனுடன் வாழக் கூடா தென்பதானது அவன் நினைத்தான். ஆனால் கைவன் பெயர் சொல்லி அவனைக் கண்டதும், தன்னிதரக் கண்ட உட்பாடு விட்டது. உடனடியிலின்றும் தவிர்ப்பு கைவனை வெறுத் கைவரைக் குதிரைத் தெய்வமாக ஏற்றுக் கொண்டான். கைவனாகத் தெய்வமாக வந்தபொழுது கைவன் வழி வந்தவன் என்பதை நினைத்து விட்டான் வந்தான்.

பிறகு கேட்ட வேண்டுமா! வந்தான் — ரகு வாழ்க்கை புது மனமும், புது அழகுப் பெற்ற புது வாழ்வாகவே மாறித்தது.

வாரி முனையார்:—உங்களை காரின் மேல் மோதி விட்டதற்குத் தயவு செய்து மன்னித்து விடுங்கள். கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது.

வாரி சொந்தக்காரர்:—தயவு செய்து கிறது! உன்னிடம் கோபித்துக் கொள்ளிறதா? எதற்காக? நான் உனக்கு தந்தியாகவா தெரிவிக்க வேண்டும்? நீ மோதின வேகத்தினால் என் காச் ஸ்டால்க் ஆகி விட்டது!

நங்கள் கின்று உங்கள் பற்களை மக்ளின்

செய்தீர்களா?

"...கிறு வயதிலேயே
மக்ளின்ஸ் பற்பலகை எய்ய
நான் உபயோகிக்கத்
தொடங்கினேன் எனது
பல் டாக்டரிடம் சென்ற
திடீரைய நான் உபா
யோகி என் பற்கள்
கிதந்து விரிக்குமாத
கவர் வந்தும்
புரண்டிருந்தன"

ஆகவே, அவள் தனது பற்பலகையை நன்கு நெர்த்தெடுத்திருக்கிறாள் என்பதை நீங்கள் காணலாம். அவள் முன்னகையில் முதல் தனது மனமளப்பலகை பற்களைக் காட்டும் பெருமைப்பட்டிருக்கிறாள். மக்ளின் ப்ரோக்ஸைட் பற்பலகை பற்களை மென்மையாக்குவதுடன் விடவில்லை, எதுவாகவது வறையும் ஆரோக்கியமும் அளித்த கவராததை இனிதாக்குகிறது. இன்றே மக்ளின் உபயோகிக்கும் பழக்கத்தை ஆரம்பியுங்கள். மக்ளின் ப்ரோக்ஸைட் பற்பலகையை இன்று முதல் தினமும் இருமுறை உபயோகியுங்கள்.

இப்போது பெரிய அளவிலும் சிலகை
என மாபெரும் அளவிலும்
கிடைக்கிறது

பற்களை அதிக வெண்மையாக்குகிறது

விநியோகம்: 1977-78

செ. ஏ.க. மருமகம், தன அண்ட் சோன்க் (இந்தியா) லிமிடெட்,
108 மேட்டர் 9387 பம்பாய், தலை மேட்டர் 387 கல்கத்தா, தலை மேட்டர் 1878 மதுரை

© 1977 T.M.

**பாப்பா
மணி**

ஒரு நாள் ராஜா

மீண்டும் மதகுரு (கவி) பாசா ஐந்து அடிகள் கீழ்த்தொடர் காடுகளை பெய்லாம் ஆண்டும்தான். அவன் ஆட்கள் காலத்தில் பாசாக்களில் மிகப் பணக்காரனை ஒரு விவாபாசியும் அவன் மனைவியும் வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அது நான்கு பன்றி ஒரே மகன் இருந்தான். அந்த விவாபாசியின் தன் மகனை மிகவும் பிரியமாக வளர்த்து வந்ததுடன் அவனுக்கு எவ்வாறிடமான கல்விக்கூடம் போதிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அப்போதான் மிக அழகு வாய்ந்தவன்; மகா புத்திரன். ஆகையால் பாசியோர் பிரமீத்கும்படி புத்திரனாகவும், வசீரமுள்ள தோற்றமுடையவனாகவும் இருந்தான்.

அப்போதுதான் தந்தை அவனுக்கு உலக இன்பங்களில் எடுபடச் செய்து பழக்கினான். எட்டுப்பாடாக வளர்த்து வந்தான். அதனால் மற்ற சிறுவர்கள் மாநிரி அவன் எட்டுக்கடல் காலம் வாழவே இல்லை. ஆகையால் அவன் தந்தை இறந்தவுடன் அவன் விட்டுப்போன சொத்துக்களை உலக இன்பங்களை அனுபவிப்பதில் செலவிடத் தீர்மானித்தான். இப்படித் தீர்மானித்தவுடன் அவன் ஒரு புத்திரனாகத் தன்னை ஏற்பாடு செய்தான். அவன் தந்தை கைத்துவிட்டுப் போன சொத்துக்களை ஒரு பருவிகளாகப் பிரித்தான். ஒரு பாதி சொத்தைக் கொண்டு விடுகையும் சிலங் களும் வாங்கினான். இவைகளில் கைடக்குச் சுருமானத்தைக் கொண்டு தன் ஆயுள் காலம் பூராவும் கமனாக வாழ வழி செய்து கொண்டான். மற்ற பாதி சொத்துக்களை இதுவரை

யில் தான் அனுபவித்து அறிவாத கைக்களை அனுபவிப்பதென்று நிபந்தனை செய்தான்.

இப்படி ஏற்பாடு செய்த விட்டு அவன் கம்மா வீடுக்களில். ஊரிலுள்ள இளைஞர்களை பெய்லாம் அழைத்துத் தன்னுடன் குடி யாகக் காலம் கழிக்க ஏற்பாடு செய்தான். பணம் தாராளமாகப் புழங்குமிடத்தில் மனிதர் உலகத்திற்குக் கேட்க வேண்டுமா? ஊரானின் கைக் கை கைவதற்கான உதவி புரிய பல இளைஞர்கள் அவனை வட்டமிட்டனர். அவனைப் புகழ்ந்து, பாசாட்டி. அவன் தலை கால் தெரிபாயல் பணத்தைத் செலவுசெய்யப் புறப் பண்பர்கள் உதவி செய்தனர். தினம் தினம் கைவபாசா விருந்துகள்; விருந்து முடிந்ததும் ஆடல், பாடல் போன்ற கேளிக் கைகள்; இவ்வாறாகப் பணம் தன்னிர் போலச் செலவாகிற்று. இப்படிப் பணம் செலவழித்தால் ஊரானின் கை என்ன ஆகும் என்று அவனுடைய நண்பர்கள் என்னவும் கவலைப் படவில்லை. தங்களுக்கு எங்கிற கட்டமு யின்றி ஊரானின் செலவில் இயன்ற அளவு கை வரந்து வாழ வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய ஒரே கருத்து.

இந்த இன்பம் கிவசாயம் ஊரானுக்கு அனவின்சாத சந்தோஷத்தைப்படுத்தி. ஆனால் பெட்டியிலுள்ள பணம் குறைவாக் குறைய அவனுக்கு ஓரளவு கவலை ஏற்பட்டது. கவலை தோன்றியவுடன் கணக்குப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். வரவு செலவு பார்த்தவுடன் இனிச் செலவு செய்யப் பணம் இல்லை என்பதை அறிந்தான். உடனே தன் நண்பர்களை

அமைத்த இனி முன்போல் பணம் செலவு செய்வ முடியாத சூழ்நிலை அறிவித்தார். இந்த நிலையில் ஈன்பர்ஷன் தனக்கு ஆதரம் உறுவார்தன் என ஊரணம் எதிர் பார்த்தார். ஆனால் அவ்வாறு எதிர்ப்பிங்க. உண்மை நிலை அறிந்தவுடன் அவனுடைய ஈன்பர்கள் ஒவ்வொருவராக ஸ்தல ஆரம்பித்தனர்.

ஊரணத்துக்குத் தன் பணம் கொடுத்த போன்ற பற்றிக்கட அவ்வளவாகக் கவலை இல்லை. ஈன்பர்ஷன் அப்பத்தனார்தான் அவரை மிகவும் வகுத்திவது. கஷ்டம் சிறந்த காலத்தில் மகன் தாயைத் தவிர யாருடும் முகையிட்டால் ஆதரம் உறுவார்தன்? தனது ஈன்பர்கள் செய்த தீராகத்தையும், அதனால் தனது சொத்தின் பாதி தொகைத் தையும் தாயிடம் உரி ஊரணம் வகுத்தினும் மறையுடைய கஷ்டங்களைக் கேட்டு வகுத்திவ தாய் தன் மகனிடம் தக்கத்தாகக் காட்டி விட்டா; அவர் செய்த தவறுக்காக அவனைக் குறை உறவும் இல்லை. அவனுக்கு ஆதரம் உரிதான்:

"அப்பா மகனே! இதற்காக வகுத்தோடு. உவமே இப்படித்தான். கவிஞர்தான் சக்கன் போல் மனிதர்கள் மொய்ப்பார்கள். காசு கொடுத்தால் ஈன்பர்கள் மறைத்துவிடுவார்கள். தோல் புத்திராவித்தனமாய்ப் பாதி சொத்துத் திருடன் கிளங்கலில் போட்டு வைத்திருக்கிறோம்! அதில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு ஏம் செலவழியாக இருக்கலாம். இவ்வாறு ஈன்பர்கள் விஷயத்தில் ஊர் கொதையா இரு."

தாயின் எவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ஊரணம் ஆதரமைத்தார். இனி தன்பாக்கி சொத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு குழங்காக வாழ்க்கை நடத்தக் கீர்மானித்தார். எனினும் தனது ஈன்பர்கள் இவ்வளவு கேட்டவர்களை எவ்வு பரிட்சை செய்த பார்த்த விரும்பினார். ஒவ்வொரு ஈன்பரிடமும் தனித் தனிவாகக் சென்று, தான் மிகவும் கஷ்ட நிலையில் இருப்பதாகவும், பழைய சொத்தை உத்திரவித்துத் தனக்கு உதவி செய்வ வேண்டுமெனவும் கேட்பதாக உத்தேசித்தார். அப்பொழுதாவது அவர்ஷன் பாராவது மணம் கிழிந்து உதவி புரிவிடுவாரா என்று சொல்க்க எண்ணினார். இந்தத் திட்டப்படி அடுத்த தான் காலை இல் ஒவ்வொரு ஈன்பர் விட்டிக்கும் சென்றார். தான் மிகவும் கஷ்ட நிலையில் இருப்பதாகவும், அவர்கள் உதவி செய்தால் சீக்கிரத்தில் அவர்கள் சொகுக்கும் பணத்தைத் திரும்பிக் கொடுப்பதாகவும் கேட்டார். ஆனால் ஒருவராவது இவன் வேண்டுகள்களுக்குச் செல் எவ்க்கவில்லை. இது மட்டுமல்ல; ஊரணின் பழைய ஈன்பர்ஷன் சிலர் அவரை இதற்கும்க பார்த்ததே இல்லை போய் வித்தனர்.

இந்த ஈன்பர்ஷன் எந்தி கேட்ட சொல் ஊரணத்து மிகுந்த உத்திரத்தை அளித்தது. இனி பங்காத் இளைஞர்களுடன் எவ்வித உறவும் கொண்டாடுவதில்லை என்று

எவ்க்கவும் செய்த கொண்டு, எக்காரணத்தாகக் கொண்டும் அவர்ஷன் பாராயும் தன் விட்டிக்கு அமைப்பதில்லை என்று உறுதி செய்த கொண்டார்.

இவ்வாறு தன் காரியமும் தாதுண்டு என்று சில காலம் அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தி வித்தார். ஆனால் உவ்வளவாகக் காலம் கழித்தவர்களுக்கு ஈன்பர்ஷன் திவாங்கு சந்த கஷ்டம்தான். ஊரணம் எவ்வளவாவது ஓரளவு உத்தரவாக வாழ் வாயி் ததுதான். மிகுந்த வேலையைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வத்தார். திவாங்கு கலித் எவ்க்குக்குச் சென்று சிற்பதென்றும், கருக்குத் துகறவும் முதல் அக்கியினைத் தன் விட்டிக்கு அமைப்ப தென்றும், இரவு விருந்துண்டவுடன் விருந்தாளியா, ஈன் உவ்வளவாய் பின்பிப் போன்ற பிரக்குவதென்றும், காலை இரவுக்காலையாகத் தான் பார்த்தாலும் தன் வேலையாக்கிக் கொண்டு வழிபறப்பு வதென்றும் திட்டம் செய்த கொண்டார். இவ்வாறு சில காலம் கவலையில் திக் கழித்தது. கடைசியில் இந்த எவ்வாறு ஊரணம் ஒரு விடுக்கிர அனுபவத்திற்கு வாரக்கிவது.

இருவன் வழக்கம் போல் ஊரணம் கலித் எவ்க்கலில் அக்கிர விருந்தாளிக்காகக் கத்திக் கொண்டு இருத்தார். அக்கர் சமயம் ஒரு பணம் படைத்த மெப்பி வாய்ந்த விவா பாரி கருக்குத் துகற்தான். அவரை ஊரணம் வணங்கி வாய்ந்தததன் விட்டியில் இரவு தங்கி விருந்துண்டும்படி அமைத்தான். இந்த அக்கியைச் சால்லித் மதகுரு வாயி் ஊரணம் அக்கிரித் தான். மூன்று வேலும் பண்டு தன் ஆட்சிவைப் பற்றி ஊரணம் எவ்வ கினைக்கினான் எவ்வளவு அறிந்த கொள்வதற்காக அவர் இம்மாதிரி வர சொதிக் செய்வதற்கு. இம்மாதிரி எந்தி வருகைலித்தான் ஊரணம் விவாபாரி வேலத்திவிருத்த கைபாவைச் சீக்கிக்குத் தன் விட்டிக்கு அமைத்தான். ஊரணின் புன்னை தவறும் மகமும், இவ்வாய் கைம் விவாபாரி வேலத்திவிருத்த கைபாவைப் பெரிதும் கவந்தி விட்டது. ஆகவாய் அவன் ஊரணம் விட்டிக்குச் சென்றார்.

மூன்று மாதவின் கைபாவை உபசரிக்கப் போகினும் எவ்வித கை அறிவாமிகை ஊரணம் விவாபாரிவாய் அனுடன் வந்த வேலக்காரிவாய் தன் விட்டிக்கு அமைத்திச் சென்றார். ஊரணின் தவாருக்கும் தன் மகன் அமைத்தி வத்திக்கும் விருந்தாளி வர் என்று தெரிவாதாவால், கவையுடன் தவாரிக்கப் பட்ட, ஆனால் கைவாய்வளவு எவ்வாட்டைப் பரிமாரிதான். உவ்வளவு அருத்திவாய் ஊரணம் மெழுகு வத்தி வினக்கெந்தி, பழங்குளம் திராட்சைதழும் கைபாவுக்கு வழங்கினான். மிகுந்த முடிவதுடன் ஊரணம் கைபாவுக்குப் பண தவாரண கைதன் கொல்கி மெறித்தான். (தொடருக)

கமலா கடிதம் போடுகிறாள் —
இரகசிய மின்னல் — படித்தும் பாடுங்கள் :

அன்புள்ள அண்ணாவுக்கு,

.....பட்டாத்திரிக்குத் தம்மை நிரம்பி

வரும் போது
மறந்துவிடா
யல் கோக்கி
மீட்டி வ
பாக்குத் தும்
பெட்டை
மேயுக்கு
காக்கி வர
வும். தேந்து
அடுத்தத
மணி கொடு
யல் கொடுத்
தாம். அமை
மீட்டி கி
தரும் மன
ஸம், மிருத்த
வகையும்கூற
சாகமரண
விதுவிதுப்
பும் ஒருக்கே
உடைவது.

கோலின் பரிமாண பாக்குத் தும் பணிகளிலும்
சிறித்தென்று பேசிக்கொள் சிறுக்கம்.....

இப்படிக்கு வினாதி கமலா.

கவிமலர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இந்தியாவுக்கு
ஆத்மி விருத்தும் அருக்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

கேர நரிக் அழகை சிவத்திரிக்கு

வினை அனு எட்டு

(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

வினை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

•

கமலா கடிதம் போடுகிறாள் —

கன்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் :: சென்னை

வலியை ஒழியுங்கள்

ஸாரிடன்
'சோஷ'

VR 488 (A)

பிராய் வாருங்கள்!

ஆர்ப்பின் வேலை முடிந்த விட்டுக்கு வந்தால் சிலர் கடற்கரைக்குப் போய்க் காற்று வாங்குவார்கள். சிலர் 'பார்க்கு' என்ற சொல்பெயரும் திடதுக்குப் போய் தேடிவரவில்லாமல் பப்பா சங்கீதம் சிவனாம் பண்ணுவார்கள். சிலர் வெளியுக்குப் போய்க் சிந்தையப் பேசுகிறதில் கொள்கார்கள்.

ஆனால் எம் மகாலிங்கப்பன் அப்படி யெல்லாம் செய்பவர் அல்ல. ஆபீஸை விட்டு விட்டுக்கு வந்ததும், கோட்டையும் சட்டையையும் கழற்றிப் போட்டுவிட்டு, உடம்பு துக்கால் எல்லாம் அலம்பிக் கொண்டு ஒரு 'கப்' காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுத் தெருவில் வந்து சிந்துவிறுவார். அவ்வளவுதான். தெருவில் வருகிறவர் போகிறவர்களை வெள்ளம் குளைய பிரச்சனம் பண்ண ஆரம்பித்த விடுவார். அலங்குலமாக இரண்டு மணி வேரம் ஓடிவிடும். இதுதான் அவருடைய 'சித்திரவேஷம்'.

இந்த மூகதப்படியே அன்று அவர், தம் விட்டு யாவியில் வந்து சிந்து கொண்டார். இரவு மணி எழு இருக்கும்.

அப்போதுதான் ஸ்ரீமான் கதர்சனம் அப்பன்சன் ஆபீஸிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தான். "என்ன ஸார், இப்போதுதான் ஆபீஸிலிருந்து வருகிறீர்கள்? ஏன் இத்தனை காலமாக?" என்ற கேட்டார் மகாலிங்கப்பன்.

"அது ஏன் கேட்கிறீர்கள்? ஆபீஸில் வேலை தான். எனக்கு இருபத்தி ஐந்து மணி வேரம் இருந்தாலும் போதவில்லை! அது சரி, சிங்க என்ன விஷயம் இருக்கிறீர்கள்? ஈகா மறுபன் உம் பென் கம்பாணாய்ச்சே. விஷயம் எடுத்ததற்கான ஆணை!"

"விவரவது ஒன்றாவது. இவ்வாறு ஆபீஸ் போயிருந்தேன். ஈகாக்குக் கூப்போகப் போகிறேன்....." என்றார் மகாலிங்கப்பன்.

"என்ன! ஈகாக்கு மறுபன் கம்பாணம் வைத்தல் கொண்டு. ஈகாக்கு ஆபீஸுக்குப் போய் வரத்தான் போகிறேன் என்கிறீர்? என்ன ஸார்! வேடிக்கையாக இருக்கிறதே சிங்கன் கொங்கது!"

"கம்பாணம் இருந்தால் என்ன! வர் வந்தாலும் வர் போனாலும் எம்ம ஆபீஸில் எம்மக்கு விஷயம் வேண்டாது. என் பென் கம்பாணம் என்ன? எனக்கே கம்பாணம் வந்து சொன்னால் கூட எங்கள் யானேது? எனக்கு விஷயம் தரமாட்டார்....."

"பிள்ளை கம்பாண ஏற்பாடுகள் எல்லாம் எப்படிச் செய்கிறீர்கள், என்ன? எங்களுக்குக் கெல்லாம் கம்பாணம் சாப்பாடு போடுவதாக உத்தேசம் உண்டா, இல்லையா? அதை இப்போதே சொல்லிவிடும்."

"சரி...சரி...சாப்பாடு இல்லாமே என்ன ஸார்! போகக் கூண்டு. சிங்கன் எல்லாம் பெரிசுவார இருந்தவ்வா கம்பாணத்தை உட்கறி வைக்கவேண்டும்!"

"பெண்ணப் பெற்ற சீர் என்னவோ தான் மகாலிங்கப்பன் சிம்மபிரக இருக்கிறீர்? கேட்டால், ஆபீஸுக்குப் போகிறேன் என்கிறீர். என்னப்பா, ஒரே மூடு மத்திரமாக இருக்கிறது சீர் போகவது? ஏற்பாடுகள் எல்லாம் எப்படி ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்....."

"அப்படிக்கேளும்! கம்பாணம் வந்து வந்ததில் சத்திரம் எங்கே இருக்கு எனவே. எங்கே இருக்கு என்ற தேடித் கொண்டு போகவில்லை. விட்டுக் காத்திரை இடம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அதாவது அவர்கள் இருக்கும் இடத்தைக் காலி பண்ணிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அடுத்த விட்டு அருணாசலம்பர், மார்பிசா விட்டுக் காத்திரை இவ்வளவுதான் இருக்கும் காலி பண்ணிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி விட்டார். பத்தம்பரதர், பாலசாமிச் செட்டியிடம் அடவான் கொடுத்தார்கள். ஈகாக்க் காதி பத்தல் போட்டுக் கொடுத்தாவிடப் போகிறது. எமையதுக்கு எனக்கு சொம்ப காள் பழக்கமுள்ள கத்திரம் வந்து இருபது ரூபாய் அடவான் வரவில்லை கொண்டு எமைய விட்டுக் கொடுத்தாவிடப் போய்விட்டான். அந்த எமைய விட்டால் என்னோடு ஒன்றுக்கு ரூபாய்தான் இருக்கும் சங்கரவிடம் கொடுத்த, பணமும் கொடுத்த விட்டேன். எமைய கொண்டு வந்து கொடுத்த வேண்டிய பாடு அவன்பாடு. காப் கதர்க்கு விட்டுப் போட்டு என் வழக்கமாகக் காப்பகரி வாங்கும் வடு வாய்பாவிடம் கொடுத்த விட்டேன். அவன் விட்டாகக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். புத்திப்பதற்கு, வேலிவண்டி வழக்கமாக காள் சலாமிக்குப் பூ வாங்கும் பண்டாரத்திலிடம் ஏற்பாடு பண்ணிவிட்டேன். மேலத்தற்கு, கல்பாணம் பண்ணி வைத்தே காத்திரை, கல்ப மேலக் காத்திரை அழைத்தல் கொண்டு வரவேண்டிய போதுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். மிச்சா விவக்கு ஜோடிகளுக்கு எம்ம விட்டியேயே ஒரு பக்கம் கடை வைத்திருக்கும் சாப்பாதுதான் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான்..." இப்படி வாய் மூடாமல் அடுக்கிக் கொண்டு போனார் மகாலிங்கப்பன்.

"ஓய்! சிறுத்தம், சிறுத்தம். இப்படி ஒவ்வொரு காலத்திற்கு ஒவ்வொரு விஷயம் இருக்கின்றனவற்றுள், இவ்வாறுகென்ன, ஈகாக்கே கென்ன, முடிந்ததற்கு கூட சீர் போகாக ஆபீஸ் போகலாம், கன்னுக்குப் போய் வாரும்! இங்கே உட்காத்த சீர் பண்ணுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? வருகிறவர் போகிறவர் அங்குத் தேங்கவந்த தாம்பூலம் கொடுக்கும் போதுப்பை காள் ஏற்றுக் கொண்டு விடுகிறேன். அக்காத்திரை வேண்டுமானால் என் ஆபீஸுக்கு விஷயம் போட்டு விடுகிறேன்" என்றார் ஸ்ரீமான் கதர்சனம். — எம். சி. எம்.

உபயோகம்

30

[illegible]

இதன் பிறகு கிட்டத்தட்ட பன்னிரு
தேசங்களில் தீவிர சென்ற தீவிரம் இது
வந்ததால் "மேலும் தரம்" என்ற சென்
சூட்டி அதை கிட்டத்தட்ட எழைத்திருந்த
எம் மாதிரி இருந்தால் இது கிட்டத்தட்ட
செட்டியாகிய சென்சூட்டி தரம் வந்ததால்.
அதன் பிறகு அப்போது இது மேலும்
கிட்டத்தட்ட எழைத்திருந்த சென்சூட்டி
எம் மாதிரி சென்சூட்டி தரம் இது மேலும்
வந்ததால். இதன் கிட்டத்தட்ட பன்னிரு
தேசங்களில் கிட்டத்தட்ட பன்னிரு
தேசங்கள் வந்ததால் சென்சூட்டி தரம்
வந்ததால் சென்சூட்டி தரம் வந்ததால்.

திட்டத்துடி போர்டு உயிர்தரப் பாடசாலைகள்
கனம் முனித்ர ஆலகன் தொடர்ச்சியாகத்
தமிழக அரசுப்பாடத் தொண்டரத்தி 100 மர
வகையிற் 7 ஆசிரியர்கையிற் போர்டு சித்ரங்
திரு பாடசாலை: 1500 மரவகையிற் 40 ஆசிர
யர்கையிற் உதன் சித்ர போர்டு ஆதர்ப் பாடசா
லை மரத்திற் சென்னை மரவகையிற் 1000 மர
வகையிற் 10 ஆசிரியர்கையிற் போர்டு சித்ரங்

[illegible]

கேள்வி: கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குரிய
பதில்கள் எழுதித் தரத் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளன.
பதில்கள்: 1. கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குரிய
பதில்கள் எழுதித் தரத் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளன.

[illegible][illegible][illegible]

ஹெர்குலஸ் கைனிகள்
இந்த கடின போட்டிகளில்
வெற்றி பெற்றன

அதுவரையில் ஈடர்ஜேதீய
போட்டிகளுள் உயர்ந்த
வெற்றிதான் அடைவதே ஒரு
கைனின் திறமையை நினை
யிக்கப் போதுமானது. இந்த
மாதங்களில் அதிகாரபூர்வ
மாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட
இருபது மாடெல்கும் கடின
உலகப் போட்டிகளில் ஹெர்
குலஸ் கைனின் ஓட்டுபவர்கள்
வெற்றி யடைந்துள்ளனர்.
இந்த வெற்றிகளிலிருந்து
இதுவரை உற்பத்தியான
கைனிகளுள் ஹெர்குலஸ்
மிகவும் சிறப்பமானது என்
என்பது குவையின்றது.

Hercules

ஹெர்குலஸ்

இளகறைய கைனிகளில்

மிகவும் சிறந்தது

எல்லா பிரபல விமானங்களிலும் போட்கூடு

THE HERCULES CYCLE & MOTOR CO. LTD., SHREWSBURY, ENGLAND

8AS/12/447

ஒவ்வொரு வேலைக்கும் மிரத்யைகமான

ஷாலிமார் பெயிண்ட்.

கிருக்கிறது

முத்திரைகள் ஷாலிமார் பெயிண்ட்ஸை

உபயோகிக்கிறார்கள்

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.

POST BOX 136, MADRAS 1

Importers & Distributors for Ceylon

LEWIS BROWN & CO., LTD., POST BOX 86, COLOMBO

ராண மாதவி

வி. ரா. கோமான்

3. கோர விபத்து!

விவரங்கு அந்தக் கால நட்டிக் கோர வாரியாத எங்கு தெரியும், அவர் பட்டக்கார விட்டிக் கோவர்கு இருந்த போது அவரோடு ஒரு பழம் இடங்கிருக்கும், ஆனால் ராணோடிகளின் உட்கட்டிதில் கோர்த்த உருவிலும், உடையிலும் மாறி இருக்கும் வன்னியை அவர் அடையாளம் கண்டு கொள்வதென்பது சுவையாகும். அந்த வாரியாதர் பட்டக்காரரின் ஒரு மகன். அவர் பெயர் குமாரசங்கம். வன்னி ஓங்கதையும் மறந்து விடவில்லை. ஒரு லட்சத்துக்கு முன் அவரைப் பார்த்திருந்தாலும் அவர் இவன் அப்படியே இருப்பதை வன்னி கண்டு கொண்டான்.

ஆனால், அவர்களுக்குக் குழிதகையாக வன்னிக்குக் கொள்ள ஒரு தாழிப் பெண் வேண்டியிருக்கிறதா? கட்டாயம் வேண்டியிருக்கும். ஏன் ஏன் அவர்களைப் போல் எனக்கு அந்த வேண்டியைக் கொடுக்கும்படி கேட்கக்கூடாது? என்று தனக்குக் சொல்லிக் கொண்டான் வன்னி. ஆனால் அந்தச் சிறுவனின் அவன் செத்தம் மாறிவது. தன் கோர்த்த குழிதகையைக் கூடத் தொட்டு அங்கக் கப் பாதியெயில்வாத தாழிக்குடில் பிடித்த கையால் சிலம் சிறப்புமாத் கோவர்க்கில் வாளும் சோம் விட்டுக் குழிதகையைத் தொட காங்கு கோவர்க்கைப் பிடிக்க. என்னும் அந்தக் குழிதகைக்கும் தராவது தாழிக்குடில் ஏறிப்பட்டாகும்...! ஆகவே, அவன் முதலில் கோர்த்த தீர்மானம் முதலிலும் தவறாதது என்று முடிவு கட்டினான்.

காசு கோர்த்த திரையிலே பதிப்பட்ட புறநிலிப் படலம் அடங்கியிருந்தது. அவன் தன் மனத்தைப் பல சிந்தனை குழப்பத்திற்குள்ளாகிக்கித் கொண்டு சித்தம் பிடித்தவன் போல் அந்தப் பாதையிலே நடக்கான். திரையென்று அந்தப் பாதையிலே ஒரு திருநாள், தன் சிந்தையுந்து வந்து கோவர்க்குடிக் அவன் கண்ணில் முன்பு பார்த்த அதே கோர்த்த திரையின் கொள்வதென்பது பட்டது. அந்தக் கண்டதும் திரைப் பூங்காட சித்தத்தவன் போல் சிந்துவிட்டான். அவன் திரைப்பாடலும் வன்னியைப் பார்த்தது. அப்பொழுது அந்தக் காசு இருந்த சிந்தை அந்த வாரியாத் அந்தப் பாதையிலே குழிக்கு விழுந்து விடும் போல் மாத் திரை கோர்த்த வேகமாக வந்து கோவர்க்கைச் சிறித் சிறிது பின்னமாவிக் குந்தது. அந்தக் கால நட்டிக் கோவர்க்கு வந்த வாரியாத் தந்தாவில் ஒரு பழம் விழுந்து விட்டார். அவருடைய அழகமான மனை அவருக்குச் சிறிது தூரத்தில் விழுந்து விட்டதாம். அவருக்குப் பக்கத்தில் அவருடைய குழிதகை

விழுந்து கையைவும் காசியும் உதறித் கொண்டு விட்டது. அமைதி நோய்க்க அந்தக் கோர்த்த லட்சத்துக் கண்டதும் வன்னி சிந்தையோடு தரத்திரையே சிந்து விட்டான். மரத்தில் மோதலாகக் கோர்த்து விடும் அந்தக் கால நட்டிக் பார்த்து விட்டு அங்கு விழுந்து விடும் இவன் தம்பதிகளையும் பார்த்தான். அவர்களைப் பார்த்தவுடனேயே அவருக்கு அடி வலித்தல் படுகென்றது. பரிதாபம்! சிறிது கோர்த்திரு குழிதகை ஆகத்தமாகக் காசிய் காசிய் கொல்லும் எக்க இவன் தம்பதிகளைப் பார்த்தானோ, அவர்களைப் இப்பொழுது கோவர்க்கைத் திரைத்திரைக் கண்டான்...! இது உண்மையான அமைதி நோய்க்கு கைத்த காட்சியோ...! அவன் கண்ணையே அவனால் எப்பொழுதுவதில்லை. கண்ணிலெயில் படக்கை வாரியாத் காட்டும் ஆற்றம் வாய்க்கத் தெரிக்காது என்பதிலும் பிடித்தப் போய்க் கற்பனாக்கும் எட்டாத ஒரு பழங்கரக் காட்சியை வாரியாத் காட்டினான் எப்பொழுதுவதிலோ, அப்படி இருக்கிறது, அவன் கண்ட அந்தக் காட்சிப் பண்ணாக்காரன் இருந்தா கொண்! தூதிர்த்துடாள் கோர்த்தையும் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் வரமுதலாக வாரியாத் அவன் அப்பொழுதுதான் உணர்ந்தான்.

உலர்ந்த காங்குப் பார்த்தல் விட்டது கையை வம் காசியும் உதறித் கொண்டுவிட்டது குழிதகை இப்பொழுது அந்தத் தொடங்கியது. பாவம்! அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தான் அங்கு எத்தனை காசியும் விட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய உணர்வு வந்தது போலி வந்தது. அப்பொழுதுதான் உணர்வு தூரத்தில் மரம்போல் சிந்து கொண்டுவிட்ட வன்னிக்கும் கை உணர்வு வந்தது. அவன் பார்த்ததோடிக் கொண்டு அந்தக் குழிதகையைத் தன் கண்ணால் காசு எடுத்து அணைத்துக் கொண்டான். அங்கு அந்தக் காசியைக் கொண்டுவிட்டது அந்தக் குழிதகையின் கண்ணால் அணைத்துப் பார்த்தான். அவன் இருந்த விட்டான் என்று வன்னிக்கு நினைவாக விரும்புவது. கன் காங்குக்கையால் பாதகாக்குக் கொண்டு அந்திப்பாடலாக வன்னியின் இருந்து காசு வந்து எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு விட்டது என்பதை அந்தக் காட்சியைப் போல் அந்தக் குழிதகை தன் அழகத்தை சிறுத்திக் கொண்டு வன்னியின் குழிதகைப் பார்த்தது. வன்னி கைப்பிப்பாடும் பார்த்தாரும் அந்த வாரியாத் விழுந்து விட்டதும் இடத்தது கொடுக்கி அவருடைய குழிதகைப் பார்த்தான். படுகாய மடைத்திருக்கும் அந்த குழிதகைப் பார்த்தான் அவ

50

என் மதகுக்கு எயிலாள் போய் சிந்து சென் டாள். சிறு தூரத்தில் சிந்து செடிக்கா பரிக் செண்டு சென்ற என்னை அங்குக்கு நோன்றியே தவிர் அப்பொழுதே அந்த இடத்தை விட்டுக் குழந்தையுடன் ஒடிய செண்டு சென்ற என்னை நோன்றினினை.

"செஞ்சு நோன்றித் துண்டின்தான் இந்த ஊர் செழிகே இவ்வுத நோம்ப செவ்வா வந்ததை என் பார்த்தேன். இந்த ஆராய் நல்லாது என் குடித்தனமாக வந்ததாய்தான் இப்படிப்பட்ட ஆபத்த ஏற்பட்டது!" என்று ஒரு மனிதர்.

"ஆமாம், என்வெட்டதான் பார்த்தேன். செருக்குத் தாசில் ஏறி உட்கார்த்து ஒட்டி நோட்டி விட்டான் தங்கை தெரிவித்த இவ்வாறு. அவர்கள் விதி செல்லும் ஒரு என் இப்படித்தான் குடியும். இப்படி எதன்மீதாவது செவி உயிரை விட்ட பிறகுதான் உன் என்னை உன்ரு வார்தன்" என்று மந்திரெனார்.

அவர்கள் இப்படித் தங்குத் தனி ஏதேனோ செவித் தோண்டுகுத்தாவினா தவிர் வாய்க்காது மதிக்குத் எயிலாள் சிந்தும் வன்வினைச் சுவைக்கவிதினா. அவர்கள் அவைப்போல் எத்தனையோ காட்டோடு சென்றன அந்த தந்தாயின் வன்முக்குத்திடுக்கள். தங்கைப் சென் அவரால் ஒரு வயிப்போக்கு ஆராய் என்று சினைப்பதைத் தவிர் அவைப் பற்றிக் குறிப்பாக செறு ஏதையும் சினைக் க் காரணம் என்ன இருக்கிறது! அவர்கள் குழம்பிக் குழம்பிப் செவித் தைவிதித் ஒரு குடிவித்து வந்தனர். உடனே போன்றித்த தனம் செருக்கே மாராவது செவியெல்லும் என்று நீர் மானித்தார்தன். அவர்களின் காட்சித் தைத்திடுக்க ஏனார், தாம் செரும் போது சென்னை செவ்வைத் சென்னை விட்டுப்போவதாது சென்னை செனார்.

செவ்விடங்கள்குக்கு அந்த இடத்தில் உட்கும் செருவியது. இரு சென்னிது மிடுக்கு வந்த வன்முடியும், வந்தனும் அப்படி அப்படியே சிந்து. அவைதி நான இருந்த அந்த தந்தாயின் ஈனாக் தடி ஏற்பட்டது. ஏனாருக் செருவன் பவந்தமாய் செவித் சென்றும், ஒரு வரை ஒருவர் தன்னி விவக்கித் சென்றும் மாரத்தில் செவி செருவியை காணாமல், படுகையமடைத்து விட்கும் தங்கிவினை யும் பார்த்துத் தடித்தனர்.

வன்வி அவர்களுக்குச் சரிபத்தி செருவாயல், தான் சிந்து இடத்தை விட்டு அதாவாயல் எல்லாவற்றையும் செருக்கை பார்த்துத் செண்டுகுத்தான். ஆனால் தன் வையிவிடுக்க குழந்தையை அவன் பிறர் வன்வெருக்குப் பட்டாயல் மறைத்து தைத்துக் சென் செண்டுகிடுக்கது. அப்பொழுது அந்தக் குழந்தைக்கு அனலித்திப் பட்டிக்குத் பட்டிச் செட்டைக் விதிப்பவர்க் கையையும் அவன் ஆபத் தில் சி க் கை வ க் கப் செறு மானாவ அவ்வாறு ஆவீன, அவன் தன் க்க்கல் பட்டைய யால் குழ்விலும் அவிவரை அதை குடி மறைத்து தைத்துக்

செண்டாள். செவ்விடங்களில் ஒரு செவிய வாகித் துத்தாது சென்னை உத்திரெனெந்தான் வந்தனர். சென்னை உடையன்கித் அவர்கைக் கைடதும் வன்விதித் மாரத்தில் ஒரு கடுக்கல் ஏற்பட்டது. அவன் தன் வையிவிடுக்க குழந்தை தைத் செண்டுகை அவித்திக் செண்டாள்.

ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த உபகண்டத்தில் 20 லட்சத்திற்கு மேலான ஜனங்கள் மலேரியாவிலும் கோலம்படுகிறார்கள்

மலேரியாவிலும் ஏற்படும் காய்ச்சல்கள் ஒருபுறமிருக்க இப்போது வியாதியானது அந்நாடு பிடிக்கப்படுபவர்களைப் பதனிடப்படுத்தி இந்த வியாதியை தாக்குவதற்கு முன்பே வெளியூறியெறெறென்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் இந்த பயங்கரமான எண்ணிக்கை மேலும் மூக்கிவந்துயம் அடைவதே. மலேரியாவில் பயம் எப்போதும் உங்களைச் சுற்றியிருக்கிறது. ஏனெனில் அது உங்களுடைய வீரத்தில் நொற்றிக் கொல்லுதற்கு ஒரு கொக்கியேயே போதும். நீங்கள் இந்த அபாயத்தை ஒருபோதும் அறியாமல் செல்லக்கூடாது.

இப்பொழுது 'பாஸ்டர்ன்' மலேரியாவிலிருந்து உங்களுக்குப் பாதுகாப்பை அளிப்பதே. ஒரே அளவு மிதவெள்ள ஒரு மாத்திரையை வாங்கி ஒருமுறை உட்கொண்டு வந்தால், அது அந்த நோயை அணுகலிடாது. நீங்களும் உங்களுடைய குடும்பமும் வாரத்திற்கு, ஒருவருக்கு மிகக் குறைவான ஒரே அளவு செலவில் மலேரியாவிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். அளவு மூன்றைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அபாயத்தின் சின்னங்களைக் கவனிவுடன்:

முதலில் குளிராக தடுக்கல் உண்டாகும். ஜாசம் ஆரம்பமாகும். இதனால் உடம்பு மூடியதாக வியக்கும். நெய் ஒரு வாரம் வரிக் கூடாது. இந்த அறிகுறியை ஒரு பொழுதும் அறட்டோம் கொள்ளிடாமல் உடனடியாக டாக்டர் ஆசிரியைகளுக்குக் கொடுங்கள். மலேரியா கிடைத்தால், 'பாஸ்டர்ன்' சம்பல உங்களுடைய ஜாக்கைதேவை தாங்களாகத் தீர்த்துக் கொடுக்கலாம். எந்தவகையில் மலேரியா உங்களை அணுகலாம் என்பது பாதுகாப்பை அளிப்பதே என்பதை அறிய வேண்டியது.

நம்பிக்கைக்குரிய 'பாஸ்டர்ன்' மாத்திரைகள் வந்தபின், நெய்வாங்குநெய்யும் வந்த உதரையில் தெரம்பட்டு வருகின்றன. ஒரு மாத்திரை மீது ஒரே அளவு தான்.

'பாஸ்டர்ன்'

மலேரியாவை வீழ்த்துகிறது

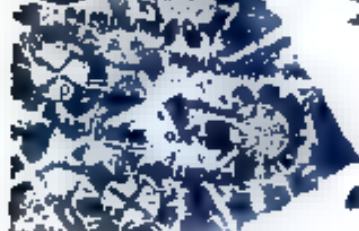
அளவுமுறை

சிறிதளவுக்கு: வயதானவர்களுக்குத் 12 வயதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு மாத்திரை. சிறிதது 12 வயது வந்தவர்கள் குழந்தைகளுக்கு அரை மாத்திரை. 6 வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு வரிக் மாத்திரை மீதம் தினத்தோறும் ஜாசம் குளையுமளவு வந்த கொடுக்கலாம்.

பாதுகாப்பிற்கு: மெலே குழிக்குப்பட்ட அளவுகள் அளவாகலாம். ஆனால் வரிக் ஒருமுறை அநேக தினத்திற்கு மேற்பட்ட வேண்டியது.

எப்போதும் 'பாஸ்டர்ன்' சம்பலக்குத் தேவையான அளவு அளவானது. அளவு அளவு பாஸ்டர்ன் உட்கொண்ட பின்னும் எவ்வகை ஜாக்கைதேவை வந்திருக்கலாம்.

இப்போது வெளியாகும் டாக்டர் (தந்தையர்) மிஸ்டர்.

பெண்பார்க்கு படலம்

எரி. வி. எம். ஆறுமுகம்

"விட்டு, அப்பா, போய்! சாமான சாமானம் ஒன்று இருக்கிறது!" என்று அழைக்கும் வந்த கோபுரம் வரவேற்கும் சாவு.

"என்னைப்பா, சாமான சாமானம்!" என்று கேட்டுக் கொண்டே கோபுரம் உடையவர்க்கு கந்தர் அனலில் மூட்டிவிட்டு சாவுகளை எதிரிக் வந்த உட்காந்தான்.

"ஃ பிளாஸ்திக்ஸ் போலிருக்கிறபாடா, கோபுரம் உடையவர்க்கு கந்தர் அனலில் இறங்கி வந்தே மூன்று மைல் மாட்டு வண்டியில் போக வேண்டும். அங்கே சாமானத்தினை என்ரு ஒரு மிராசுதாரர் இருக்கிறார். அவர் விட்டியில் உனக்கு வந்து வேலை மாப்பிள்ளை சாப்பாடு. அங்கே போய் வர உனக்கு ஆகும் செலவை என்ரு எந்தக் கொள்முதம். என்ரு, போய் வருகிறாயா!" என்று சாவு.

கோபுரத்தினை ஒன்றும் புரிவதில்லை. ஆகவே, "விஷயத்தை விளக்கச் சொல் அப்பா, பிளாஸ்திக் மிராசுதாரர் விட்டுக்கு எந்தவகை வாகனம் போக வேண்டும்!" என்று கேட்டான்.

சாவு ஒன்றும் போவதில் வேறுவிதமாக ஒரு வடிவத்தை எடுத்துக் கோபுரத்தில் கொடுத்தான்.

கோபுரம் சாவுகளை பிரான் மென்ருவான். இருவருக்கும் ஒரே ஆபத்தில் வேலை. இருவரும் கல்வாணமாக இருக்கிறார்கள். ஒட்டத்தில் சாப் பிட்டுக்கொண்டு மூடியிருக்கிற ஒரே அழைக்க வந்திருக்கிறார்கள்.

கோபுரத்தினை வரவேற்கான்.

"மிராசுதாரர் சாவுகளை, அப்பா ஆசிரியரிடம் எழுதியது.

இப்படியும் உனக்கு இந்த ஆவணத்தில் கல்வாணம் கொண்டு விடுவது என்று கிரகத்தினைப் பிளாஸ்திக் மிராசுதாரர் தேவர் விட்டியிலிருந்து உனக்குப் பெண் கொடுத்த உத்தேசித்திருக்கிறேன். ஃ வரவேறு களிக்கிறாயா என்று புறப்பட்டு அங்கே போய் பெண்மனைப் பார்த்துவிட்டு வந்து உன் கல்வாணத்தினைக் கட்டும் எழுதியது. ஃ அங்கு வருவதற்கு அவர்களுக்கும் கட்டும் எழுதி விடுகிறேன்..."

கோபுரத்தினை விட்டு எதிர்த்துவிட்டு, "ஒருவர் ஒரே அங்கு வர வேண்டிச் போய் பெண்மனை பார்த்துவிட்டு வருவா!" என்று.

"ஃ, கோபுரம்! என்ரு கொடுக்கிறது பதில் கொள்வாய் ஃ என்ருவோ போகிறேன்!" ஃ பிளாஸ்திக்ஸ் போய் வருகிறாயா, இங்கு! மூன்றில் அழைக்க கொண்டு!"

"அப்பா! பெண் எங்கே போவதென உனக்கு. பெண்மனைப் பார்த்து வேண்டுகளையும் விட. இதனை என்ரு என்ரு ஜோதியை அங்கே!" என்று கேட்டான் கோபுரம்.

"பெண்மனைப் பார்ப்பதாவது, மன்னார்குடி வரவது! பிளாஸ்திக் மிராசுதாரர் சாவுகளைப் பெண்மனைப் பார்த்துக் கொடுத்தான். அங்கே கிரகத்தினை என்ரு இப்போது கட்டும் கல்வாணம் கொண்டு என்று சொல்லுகிறது. இருந்தாலும் அப்பா சொற்படி அங்கே போவதாவது, பெண்மனைப் பார்த்ததாவது பெண்மனை வேண்டுகிறேன்.

இதற்கு உனக்குப் போகச் சொல்வதில் விடுவாய் என்ருவென்றும், என்ருவது தெரிந்தவர் அங்கே வரும் வரவது. ஃ 'ஜம்' என்று மாப்பிள்ளை வேண்டிப் போட்டுக் கொண்டு போ. ஃ தான் என்ரு என்று அவர்கள் கிரகத்தினைப் பவமான விருத்தி கையாண்டும், அப்படியும் ஃ பெண்மனைப் பார்த்த தையும், அவர் என்ருக் கொண்டு கொண்டு வந்த தையும் இப்போது வந்து 'இந்தி' கோபுரம் வேண்டுகளாக இருக்கும்" என்று சொல்லிவிட்டுக் கல்வாணம் கொண்டு விட்டான் சாவு.

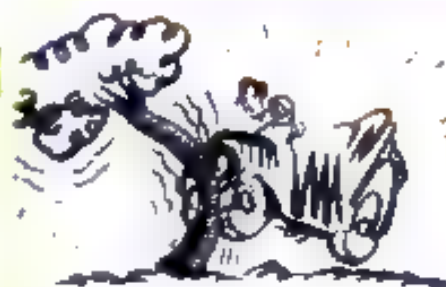
கோபுரம் கிரகத்தினை, "மூடியாதப்பா! ஒருவேளை எப்படியாவது குட்டு வேண்டிவிட்டு விட்டாய் என்ரு என்ரு ஆகும்!" என்று பயந்தான்.

"என்ரு ஆகவே!" இதனைக் கொண்டு கொண்டு அப்படியே வேண்டிவிட்டதும் சாவு வேண்டுகளாக என்ருவது கோபுரம் என்ருவது தெரிவித்துக் கொண்டு விட்டிருக்கிறான், என்ரு!" என்று சாவு.

கோபுரத்தினை மூன்றில் கொண்டு வரவேண்டுக இருந்தாலும், இதனை அப்படியே பப்படுவதற்கு என்ரு இருக்கிறது என்று ஒரு கதையையும் என்ருவிட்டது. அவர்களும் தமர் கோபுரம் என்ரு அவர்கள் பெண் கிரகத்தினை ஒரு கதையையும் அங்கு படுவதற்கு வேண்டுக. "ஃ, கோபுரம்!" என்று வேறு கொள்வாய் ஒப்புக் கொண்டான்.

★

கோபுரம் உடையவர்க்கு கந்தர் அனலில் இறங்கி வந்தே மூன்று மைல் மாட்டு வண்டியில் போக வேண்டும். அங்கே சாமானத்தினை என்ரு ஒரு மிராசுதாரர் இருக்கிறார். அவர் விட்டியில் உனக்கு வந்து வேலை மாப்பிள்ளை சாப்பாடு. அங்கே போய் வர உனக்கு ஆகும் செலவை என்ரு எந்தக் கொள்முதம். என்ரு, போய் வருகிறாயா!" என்று சாவு.

"என்ரு புதுக் காவாய் பார்த்து, காவாய் என்ருவது தெரிவித்து! மனை கொண்டு. என்ருவது இக்களம்..."

"ஃ என்ரு அநிலா! உன்ரு உடைய மனைவியை கர்ரு ஒரு நடவண ஒரு மரத்தினைக் கொண்டு கொண்டு என்ரு பார்த்துவிட்டாயா?"

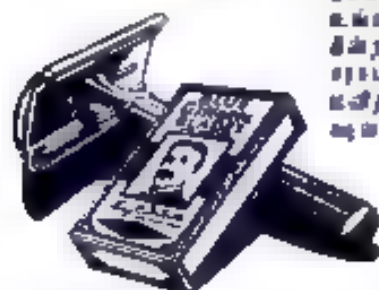
உறவெங்கும், செந்திரமென்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறீர்கள்...

எந்த பொருளினும் சித்தத்தையே அழக்க
யாக உபயோகிக்கும் மனிதர்கள் ஒரு
ஜில்லெட், மனோநுகர்ந்தால் உபயோகிக்
கிறீர்கள். மனத்தால் இதைவிட சித்
த்தை அங்கு புகுவாது. திருத்த லைட்
உறவுமேலும், மிகவும் உயர்ந்த திட்டம்
மட்டமான ஒரு ஜில்லெட், மனோநுக
ரக்கூட தாதுவாக உபயோகிக்கிறது
கின்றன. ஆகிலும் அதன் மீது மிகவும்
ஏராளம் எடுக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு
மனிதனும் ஒரு தனத்திற்குமேலானே
அதன் செலவு செல்கலாம்.

பஞ் ஜில்லெட் பிளேடுகள்

உறவெங்கும் 14 அஞ்

எனக்குப் பூணை மலர்களில்
கொடுப்பவர். என் குந்த
பெண் விஷயத்தில்கூட..."
நிரந்தரமாகப் சொன்
கைகள், அவர் தன் குந்த
பெண் விஷயத்தில்கூடத்
கொண்ட முறைகள்
இவற்றை எல்லாம் சாளு
வுக்குத் தெரிந்து கொள்ள
விருப்பமில்லை.

பெண்மீது பெற்ற ஒரு
மறுவுகள் இப்படி ஒரு
கடிதம் எழுதவது அருக்
குத்தாம் என்றே மட்டி
டது. அநோடு, எரிதப்
பெண்மீது தன்னைப்
பார்த்து அலட்சியம்
என்று சொல்லி விட்ட
கடிதம் அளவுக்குத் தான்
அளவளவு குறு? அல்ல
என்று நினைத்தும், ஒரு
தான் கடிதம் எழுதி
விட்டுப் பெண் பார்த்தல்
பின்புலங்களைப் போனார்.

சொகு சொன்ன விவரத்
தைக் கட்டியும் பெண்
ஒரு படி மெய்யாகத் தோன்
துமே, அந்த நூலாகியை மனமீடாக அடைய
அவரின் ஆங்குள் அங்க, இரண்டிரும்
ஆங்குள் தனம் செய்திருக்க வேண்டுமென்ற
எண்ணத்தினால் சாளு நிரம்பி வந்தான்.

பிற்பாடு ஒரு கவிதைதான் சாளுவுக்கும்,
பின்பு நிரந்தரப் புத்தகம் கொள். பத்தியுக்கும்
விவரம் இனிதே கடைபெற்றது. ஆனால் அந்தக்
கவிதையை இவ்வளவு துரிதமாக கடைபெற
சாளுவுக்குத் தான் கொல்கா இரும் சொகு,
அந்தக் கவிதையே கவிதைதான் வந்த வேண்டி
எல்லாம், சாளுவின் விவரம் நினைத்துக் காது
வன் மூச்சு, ஊரின் ஏதோ அவராக் காரியம்
என்று சொகு சில எடுத்துக் கொண்டு போய்
விட்டான். விவரம் எளிது மனமீடாக அமைத்
துக் கொண்டு வந்த சாளு தனக் குடித்தனம்
எவ்வளவு பிரதம், பல நடவடிக்கை சொகுவை
விருத்திக்கு அமைத்திருக்கிறான். ஆனால் சொகு
ஏதேதோ எங்குப் போக்குக் கொண்டு மறுத்துக்
கொண்டே வந்தான். இப்படி இவன் பின்பு
மனமீடாகவிரி விவரம் கொண்டுவிடுவோ
என்று சாளு அவனிடம் கோரித்துக் கொண்டு
போனதைக்கூட சொகு அவ்வாறாய் போகுட்
படுத்தியிருக்கிறான். தான் விவரப்படுத்தாமலாக ஆன்
மனமீட்டம் செய்ததில் ஏதும் இன்றிருவதுக்கு
மனமீடாகப் போனது பெண்ணின் உக்கந்தை
அவ்வளவுமாத் சலனமடைபுச் செய்தவிட்
டோயின் என்னும் விஷயத்தில் செட்டெப்பட்ட
வன்போல், அந்தப் பெண்ணின் நடத்தையின்
மீது ஒரு நடவடிக்கை பார்த்துக் கொகு விருப்பமில்லை.

*

சேமர் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர்
ஆறுவன் காரணமாகக் கொகு பின்புலங்களைப்
போக வேண்டி விருத்தது.

சாளு கட்டை தன் மனமீடுக்கு அளவ் வடிவம்
பற்றிக் கடிதம் எழுதி, அவன் அங்கு தங்கும்
காட்டிலிடுவெண்டிய வாதிகள் செய்து கொடுக்க

வேண்டுமென்ற வேட்டுக்
கொண்டான்.

சொகுவை வரவேற்க
நிரந்தரம் கட்டை
துக்கே விவரம் செய்து
வந்திருந்தான். ஒரு வி
விடப் பண்டங்கு அவ்
புடனும் மனமீடாகவா
தும் சொகுவை உபாதி
தாக்கம் நிரந்தரம்
விட்டான்.

அன்று எப்போதுமே
தன்னின் வேண்டு வந்த
எவ்வளவு பெண்மீது
பார்த்தபோது சொகு
குத்துக்கொண்டு கொட்
டது. அது அவனோடாக!
இவன் எப்போது இங்கே
வந்தான்! சாளு இவன்
இங்கு அதுமீது விருப்ப
தாக ஒன்றும் கொண்
விட்டான்.

சொகுவின் மனம் குறுப்
பந்தை மேலும் அறிவ்
படுத்தவதுபோல் நிரந்த
தான், "பத்தியுக்குக் கொ

மீதும் செய்து மனமீடாகவா எழுதி விருத்தோ,
இப்போது எப்படி இருக்கிறது? கிணம் இங்கே
எழுதினது அங்கு போயிருக்கிறதா?" என்று
மிகவும் ஆதர்த்துடன் விவரித்தான்.

"எனக்கு அமைப்பதில் ஒன்றும் தெரியாது,
எரிதப் பத்தியைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டு" இங்கே
இருப்பது பார்!" என்று சொகு தன்மீது மனமீடு
செட்டது நிரந்தரங்கு அவருக்கு மிகுதிய
ஆக்கியதை அறிந்தது.

"உங்கள் வம்பர் சாளுவுக்குக் கொடுத்திருக்கும்
பெண்மீது பத்தியை, இங்கே இருப்பது எங்கள்
ஒன்றே பெண்மீது. கடிதம் வந்திருப்பது இவ்வளவு
தான் சாளுவுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்,
இந்தப் பெண் கொடுக்கவோ தனக்கு இப்போது
கவிதையாக வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்
டான். இத்தொடரில் விஷயமில்லை என்று
கொண்டான் அவ்வளவுமேலும்..."

சொகுவுக்கு இப்போது நிரந்தரமில்லை கொண்ட
கவிதையின் கொடுக்கவின் ஆவல் ஒன்றும் இருக்க
வில்லை. சாளுவுக்குப் பெண் பார்த்த வந்ததும்
கொடுத்தப் புறப்பட்டபோது கவிதையின் விவரம்
மனமீடாகவா கவிதையின், "சொகு
காதுவன், கவிதையின்!" என்று விவரம் கொடுத்த
தனுப்பியதும் கவிதையின் வரவே, அவன் கவிதையின்
பெண்ணை இருப்பதும் கவிதையின் சொகுவுக்கு
விவரம் விட்டான். அந்தப் பத்தியின் தான் இருப்
பது பூமியாகவா கவிதையின் என்ற மனமீடு
மனமீடாகவா கவிதையின் விட்டான்.

வேண்டுமென்றே ஒரு கொண்டு தன்னின் கடிதம்
குத்து விட்டு மனமீடு சொகு தன்னின் விட்ட
மேலும், சூதாவாக கவிதையின் வேண்டாமென்ற
கொண்டிக் கொண்டு ஒரு அந்தக் கவிதையின் பெண்
அந்தக் கவிதையின் மனமீடு மனமீடு கொண்டு
தன்னின் கொண்டு வந்ததான்.

சில நாட்களில் கொண்டு தன்னின் கவிதையின் ஆடம்
பாடுவதுடன் மனமீடு ஒரு கவிதையின் பின்புல
நிரந்தரமில்லை விட்டும் கவிதையின் கவிதையின் ஒரு
கவிதையின் கொண்டு கவிதையின் வேண்டும்!

கீதாமோகம்

பரதேசி

“இந்தப் பெண்ணுக்குப் கைத்திரம் பிடித்த விடுவோ என்றுமோ, தெரியவில்லை! எப்போது பார்த்தாலும் கைதறி விடுவோ மென்றேன் என்றுதான் சொன்ன அன்பினை விடுவோ!” என்று அங்க ளாய்த்தான் தோலத்தரி வயலாய்.

“4 புதுவாசா பிடுக்கட்டும் என்று ‘தேவ’ என்று பெயர் வைத்ததனுதான் அயன் இப்படி ‘தேவ’மோகம் பிடித்த அங்கிருள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆயன், இப்போது எங்கே அயன்?” என்று கேட்டார் வடக்கம்பிதி.

“கைத உபயோகம்கேட்கத்தான் போயிருக்கிறது!”

“ஆயன், இந்த இளம் பெண்ணுக்குக் கைத் கைதயில் எப்படி மனம் வளிக்கிறது?”

“அதென்னவோ, அவளைத்தான் கேட்க வேண்டும். அது சரி, இந்தக் தடையாவது அவளுக்கு ஒரு காரண கிச்சயிக்க வேண்டாமா? மேலே படிக்கத்தான் வைக்கவில்லை, கல்யாணத்தையாவது செய்து வைத்த விட்டார்களே கல்யாண!”

“கான் என்ன செய்வது? என்னால் கான் வந்தால் உன்னையும் என்னையும் கேட்டுக் கொண்டா வரப் போகிறது? என்னால் தன்னுடைய கட்டி விடுகிறது!”

இத சமயத்தில் அவர் கண்களாகச் சொன்னதைக் கேட்டபடியே தேவ உன்னையுரைத்தான். “ஆயன், அப்பா! ஏது கட்டி பதா பிடுக்தாலும் தன்னுடைய கட்டி விடும்.

கைதயில் இருந்து பரமத்தா கட்டி அப்படித்தான் சொல்லி இருக்கிறார்.”

வடக்கம்பிதி கைத்திரப்படியே தோவை அருகிலிருந்துதான், தம் அருகாமப் பெண்ணின் தலையை வாரியப் படியே, “தேவ! நான் கேட்டுக்கொள் என்று சொல்கிறேன் சொன்னாரு! இந்தச் சின்ன வயதில் உனக்கு ஏன் கைதயில் சாமாயணமும்? 4 என்னை யாவது வாழ்க்கையை வெறுத்த ‘பாட’ போனினி வாடி விடுவாயோ என்று அம்மா பாடிப்படுகிறாள்!” என்று கேட்டார் பாதி வறுத்தவன் பாதி மறிச்சி யும் தண்டவாசலு.

“இங்கையப்பா! ஆகையுமே இந்த அம்மா கத்த மோசம்பா! இங்கையு வலதாயும் இவளுக்கு அக்

ளானம் விட விட்டாயே! இந்த உடம்பில் என் அப்பா அமோகம் வைக்க வேண்டும்? இருந்து பரமத்தா என்ன சொல்கிறார், தெரியுமா? இந்த உடம்பு ஆடைவாய் போன்றதாம்! அழக்கடைத்து விழிந்த ஆடைவாய்க் கைந்து விட்டு மறித்தப் புத் தாடை வளியது போல் தாய அம்மா வெய் வேறு உடல்களை அணிந்ததாம்!”

“அது சரி, தேவ! 3 சொல்வது என்னுடைய புகிறது! அம்மாவுக்கு இதெல்லாம் எப்படிப் புகியும்! ஆனால் 4 இனிமேல் அம்மாவின் மனம் புண்படும்படி கட்டி கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் கைதயில் தாயை விடச் சிறந்த தெய்வ மிலை என்றுகூடச் சொல்லி விடுகிறது!”

“கைதயில் எங்கேயப்பா அப்படிச் சொல்லி விடுகிறது?”

“கைதயில் இவ்வாவிட்டால் சாமாயணத்தின் சொல்லி விடுக்கலாம்!”

“எனக்கு சாமாயணம் தெரியாதா, என்ன? அந்த மாதிரி எங்கே சொல்லி விடுக்கிறது?”

“சாமாயணத்தில் சொல்லா விட்டால் என்ன! வேறு எங்கேயோ ‘சாமாயணம்’ கைதயில்” என்று சொல்லி விடுக்கிறது. அங்கையு தாயம் போவாயோ? ‘அங்கையு’ பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்பது உனக்குத் தெரியாதா, என்ன? நீதான் சமர்த்துப் பெண் ஆகிறே! ஆகவே, சமர்த்தாக அம்மா சொற்படி கட்டக் வேண்டும்!”

“அம்மா என்னைக் கைத உபயோகத்துக்குப் போக வேண்டாமென்கிறது. அதற்காக என் போகாமலிருந்து விடுவதா?”

“அம்மா அப்படிச் சொன்னால் கேட்க வேண்டியதுதான்! அம்மாவுக்கு அடுத்தபடியாக கான் சொல்லுவதையும் 4 கேட்க வேண்டியதுதான்! என்ன, தெரிந்ததா?”

“அப்பா! அம்மாவும் கீழும் வேறு என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், கேட்டுக்கொள்! ஆனால் கைதக்குப் போக வேண்டாமென்று மட்டும் தடுத்த விடாதீர்கள்!” என்று கேளுகிறார் தேவ.

அதைக் கேட்டு அவரும் போனும் போகட்டுமென்று அத்துடன் விட்டு விட்டார்.

2

சீக்கிரமாக தகவிலி சபையின் காரியத்திற் தங்கள் சபைக்கு வந்து கைத உபயோகம் கேட்காமல் விட்டிருந்தபடியே சமர்த்தி வருகிறவர்களிடம் கைத வருகிக்க ஒரு திட்டம் வகுத்தார். அந்தத் திட்டத்தின் படி தங்கள் சபைக்கு வரும்

இளம் பெண்களையும் வாலிபர்களையும் அணி அணிப்பாகப் பிரித்துக் கையில் உண்டியலும் சரிகப் புத்தகமும் கொடுத்து விடு விடாக விதி விதிபாக அனுப்பினாள். தோஷம் அந்தக் கோஷ்டியில் சேர விடும்பின்னும், அனாதை இத்தகு அம்மாவிடமோ அப்பாவிடமோ அனுப்பிப் பெற வேண்டுமே! அனுப்பி கொடுப்பார்களா? விவாகமாக வேண்டிய பெண் விடு விடாக உண்டியலு எடுத்துக் கொண்டு அங்கு தென்ருய் அதை அந்தக் கிருஷ்ண பரமத்தமாகட விரும்ப மாட்டாரே!

தோ கிந்தை யுருவானான். அவனுக்கு அப் புதம் காப்பீயும் பிடிக்கவில்லை! பசியும் எடுக்கவில்லை.

"பெக்காமல் அப்படி என்ன நின்று விட்டாய்? மோருஞ்சாதமாகது சரப்பீட்டு விட்டுப்போ!" என்று வட்டகமி யம்மாள் அவளை மிகவும் கடித்து கொண்டாள்.

"அம்மா!..."

"என்னது அம்மா! வரலாக் குழந்தைவா தந்தான் கொஞ்சகிருய்!"

"நீதான் கோபித்துக் கொள்ளுகிருயே!"

"இங்கு, சொல்லியா! என்ன வேண்டுமோ, வரைய விட்டுக் கொள்வா!"

"எனக்கு ஒரு நாள் விடு வேண்டும்!"

"விடா! இதை என்ன உத்தர? எங்கே போவப் போகிறாய்?"

"எங்கேயுமில்லை! இதே ஊரில்தானிருக்கப் போகிறேன். சம்மாக்க தர்சினி சபையின் விசேஷ கைக்காயத்தில் சடுபடப் போகிறேன்!" என்று சொன்ன தோ.

"என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணிக் கொள்! வரலாக் உனக்கு இப்படி ஏன் புத்தி போகிறதோ, தெரியவில்லை! ஆனால் ஒன்று.

தாத்திரி எட்டு மணிக்குள் திரும்பி வந்து விட வேண்டுமே! புரிந்ததா?—அம்மா, அந்தச் சபையில் இன்றைக்கு என்ன விசேஷம்?"

"அதெல்லாம் அப்பறம் வந்து சொல்லுகிறேன். எனக்குச் சாதம் போடு! அப்பா வருவதற்குள் நாள் புறப்பட வேண்டும்."

"அப்பா வந்தாலென்ன? எல்லாம் என் லிடம்தான் சொல்லிக் கொண்டு விட்டாயே! போய் வா! அவர் ஒன்றும் உங்களைப் போத வேண்டாமென்று சொல்ல மாட்டார்! அவருக்குத்தான் உங்களைக் கொஞ்சமும் கோபித் தவே மனம் வராதே!"

மூயற்சியில் வெற்றி கொண்ட தோ சரப் பாட்டை முடித்துக் கொண்டு சம்மாக்க தர்சினி சபையை நோக்கி ஓட்டமாக ஓடினாள்!

3

"அடியே, சேறியைக் கேட்டியா?"

என்று உச்சஸ்தாயியில் குரல் கொடுத்த படியே வட்டகமிபதி விட்டியுள் வந்தார்.

"கொஞ்சம் மெதுவாகவே சொல்லுங்கள், படுத்த விட்டுக்கக் கேட்கப் போகிறதா?" என்று சேறியைக் கேட்கும் உற்சாகத்தில் கண்ணியைக்கூடக் கீழே வைக்காமல் வட்டகமியம்மாள் ஓடி வந்தாள்.

"என்னமோ எம்மே தோஷுக்குக் கைதப் படுத்தியம் பிடித்திருக்கிறதென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோமே! கிடைப்பீடு போண்டு மாட்டார் அவ்வப்பதி இல்லை?... அவர் கடைக் கூட்டி மோதலுக்கும் கூடக் கைதப் பத்தியம் பிடித்திருக்கிறதாம்!"

"மோதலா?...மோதலாவா!..."

"மோதலாவுக்குப் பிடித்தாய் எங்க் தென்ன யாபம்? எல்லாம் மோதலாவுக்குத் தான் பிடித்திருக்கிறதாம். அந்தப் பயல் இண்டர் பரீட்சை எழுதினவன். மேலே 'பிடிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டானும்! அப்பாவின் பொரிசை பதத்தில் எக் கேயோ ஒரு கர்ப்பணியில் குமாஸ்தாவாகக் கூட வேலை பார்க்கிறானா!"

"ஏன்? அப்பாவைப் போல் அவனும் தபால் டிராகாவியோடு வேலை தேடிக்கொண்டக் கூடாதோ?"

"அந்தப் பிடுங்கல் வேலை எனக்கு வேண்டாம். அந்த நெருங்கிய போகிறவன் மூக் காவனாச் சொல்வதித்து என் மேலில் புகார்க் கடிதம் எழுதினான் கூடவே நாள் குப்பிரன் டெண்டர்க்குப் பதில் கொள்ளத் தயாராயிருக்க வேண்டும். எனக்கு ஒன்றும் அந்தமாதிரிச் சண்டி பிடித்த உத்தியோகம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டானும்."

"ஆனால்! இப்போது அவன் என்ன சம்பாதிக்கிறானா?"

"தொண்டாற்று வரைய ரூபாய் பதிகத் தனா சம்பாதிக்கிறானா!"

"இதென்ன அனாதை கனக்கு!"

“சொல்விறை, கேள்! லபயன் சொம்பவும் போகவியலும்! ஓரண வட்டாயில் கைவெழுத்துப் போட்டு 94-15-0 சம்பளம் வரவியலும் பஸ் சார்ஜுக்குக்கூட எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஆபீஸிலிருந்து கேரே கடந்து வந்து அப்பாவின் கையில் கொடுத்துவிட்டு கம்பளசரம் செய்வானும்!”

“அட, அசட்டுப் பிள்ளையாண்டாமே! உனக்கு வாழ்க்கைப் படுகிறாய் அளியுட சாவிதான்! ஆமாம், அந்தப் பையனின் ஐந்த கீதை வரங்கெட்டுவான் வரக்கூடாதே!”

“ஐந்தகீதை வரங்கெட்டு கொண்டு வந்து என்ன செய்கிறது? இவ்வளவு சொக்யதை புள்ள பிள்ளை ‘தோ மோகம்’ பிடித்து அலைகிறானும்! எங்கே கதை உபநிஷாச மென்றுதும் அங்கே போய் உட்கார்ந்து விடுகிறானும்! அப்படி விருக்கும் இன்று வரை ஒரு நாள் கூட ஆபீசுக்கு விட வேண்ட தில்லையாம். அப்படிப் பிறந்த நானுக்குக் கூட விட வேண்டாது பையன் இன்று ஆபீசுக்கு விட வேண்டு விட்டு அப்பாவிடம் செஞ்சிக் கூத்தாடி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு கம்பமாக்க தரிசினி சபையில் விசேஷ கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறானும்!”

இதைக் கேட்டதும் வடக்கியம்மாள் பெருமையில் பூரித்துப் போனாள்.

“அவன் மட்டும் என்ன ஓரத்தி? நம்ம தோ கூடத்தான் இன்று என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டு போயிருக்கிறான்!” என்று.

“ஏன் ஆயுசுக்கும் தினமேக தான் வந்தப் பெண்ணையும் போய் என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள் என்று கேட்க மாட்டேன்.”

“ஏன்டாப்பா உனக்கு அவ்வளவு விசத்தி வந்து விட்டது? மருதாயி உங்களைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள மாட்டேன் என்றுமே அதற்காகவா?”

“இல்லை, பண்ணிக் கொள்ளாதாகச் சொல்லிவிட்டான். அதனும்தான்...”

இப்படி அவன் சொல்லி முடிக்கதான் தாமதம்,வரசலில் கோஷ்டி காணம் கேட்டது.

அந்தயாச சித்தவத்தோ மாம்

யே ஐதா பசு பானதே

தேனாம் நித்யாபிஷுத்தானம்

யோககோமம் வதூம்யதூம்”

என்று கவிராகத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு விரை உன்னே நமஸ்கரிக்கன். வடக்கியம்மாள் வடக்கியபதியும் அச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே தோவும் ஒரு வாரிபனும் கையில் உண்டியலும் சேது புத்தகமும் வந்தார்கள்.

“அப்பா! அடுத்த வாரம் கதை உபநிஷாசம் முடித்து விமாக்க கொண்டாடப் போகிறோம்! ஒரு குரவிலிருந்து எத்தனை வேண்டுமானாலும் உண்டியலில் செலுத்தி சேது பெறலாம்!” என்னுள் தோ.

“உங்களைப் போன்றவர்கள் இம்மாதிரிக் கைங்கரியத்தில் அவசியம் படுத்து பெற வேண்டும!” என்னுள் அந்த வானியம்.

வடக்கியபதி அந்த வாரிபனை ஒரு கட்டைவரை இதற்குப் பார்த்தார். வடக்கியம்மாள் ஓடோடிவும் உன்னே சென்று மந்தன் சி கரைத்து வந்தான்.

“ஏன், அப்பா! உங்களைப்போல பிள்ளை தானே? உன் அப்பாவிடம் இன்று உங்களைப் பற்றிக்கதான் அரை மணிநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று வடக்கியபதி.

“நீதா, இந்தப் பிள்ளையை உனக்கு நாய்பே தெரியுமா? அதை அப்பாவிடமே சொல்லிவிடுக்கக் கூடாதே? இரண்டு பேரும் கிழக்கு நுக்காக உங்கள் கோஷ்டியில் விந்துங்கள்” என்னுள் வடக்கியம்மாள்.

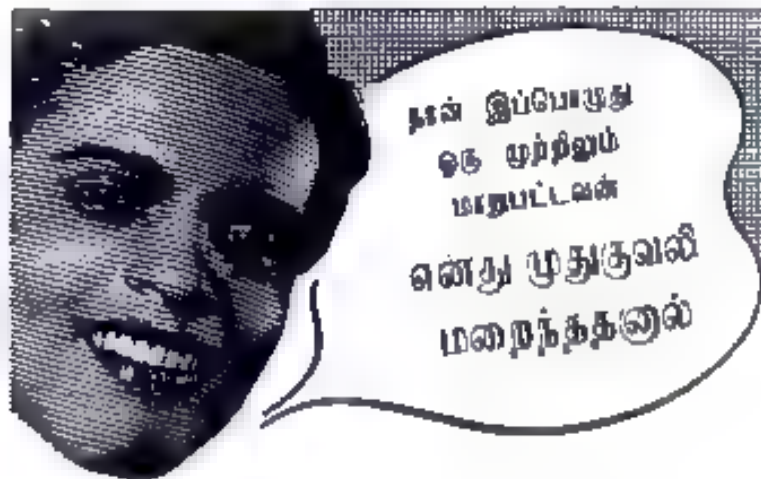
“இரு, இரு! அவசரப்பாடாதே! உண்டியலில் காணிக்கை செலுக்க வேண்டும!” என்று இரு பக்க நாயப் கோட்டுகளை மடித்து ஒரு கோட்டைத் தம் கைவால் உண்டியலில் செலுத்திவிட்டு மற்றொரு கோட்டை வடக்கியம்மாள் கைவால் உண்டியலில் செலுத்தச் செய்தார்.

“நீதாபநிஷாசம் பரீலாக வாழ்வுக்கு மட்டும் வழி காட்டுவதில்லை, இவையோ வாழ்வுக்கு எவ்வளவோ பரப்புகிறது” என்று கடைசி நாள் விழாவில் கங்காசாக வந்த சொல்விறை தோ எதிர்ப்புற வரிசையில் உட்கார்ந்து தன்னைப்போ கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் மோதூரை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தான்.

அந்தப் புன்னகையில் தன் வாழ்வின் வெற்றியைக் கண்டு அவன் உள்ளம் பூரித்தான்.

அதேசமயம் கமலபதியின் காதில் வடக்கியபதி. “அப்பறம் நீ தகைய செல்வக் கூடாது! நாயாயிரத்தக்கு மேல் என்னுள் காலனாகக் கூடச் செல்வழிக்க முடியாது!” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

நான் இப்பொழுது
ஒரு முற்றும்
மாறுபட்டவன்
என்று முதுகுவி
மறைந்ததனால்

"எட்டுமாதங்களாகவானது கீழ்
முதுகும் பாகத்தில் போதுக்க
முடியாத வலி மிகுந்தது. சில
சமயங்களில் வலியின் கொடு
மையாக வலியை ஒன்றும்
முடியாமலும், மிகுந்த வலி
மையும் மிகுந்தது. பிறகு
"க்ரூஷன்" உபயோகித்துப்
பாதித்தேன். இரண்டு வாரங்
களுக்கும் பின்னர் நான் ஒரு
வேற்றுமனிதனாக விருக்கிறேன்.
எனது வலி முழுதுமே விட்
டொழிந்து விட்டது.—H.W.S.

முத்திரக் காய்கள் சரிவரக்
கழிவு பதார்த்தங்களை வெளி
யேற்றுவதில், சத்தக் குழாய்
களில் விஷச் சத்துக்களில்
சேமிக்கப்பட்டு அளவிறுதுரு
வலியை உண்டாக்குகின்றன.
"க்ரூஷன்"வின் ஆறுவித உப்
புகள் மந்திரத்துப்போல
முத்திரக் காய்களை மெது
வாகத் தூண்டி அவற்றைச்
சரிவர இயக்கி சத்தக் குழாய்
களை சுத்தமாக்கச் செய்கி
யின்றன. தினந்தோறும் ஒரு
சிறு அளவு "க்ரூஷன்" உட்
கொள்வது உங்களை முதுகு
வலியினின்றும் விடுவிக்கும்.

"க்ரூஷன்" உட்கக் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆரத்தத்திற்கும் உற்ர உதவி

KSM - 6

டன்லப்

வெகுகாலம்

உழைக்கும்

OLE-S-TM

கமையான ஜலதோஷமும் விரைவில் விலகும்

இடையறுது உள்ள சளிவை நிறுத்த
கிறது கிபாகை உங்கள் முக்கிலுள்ள
தடவிக் கொள்குங்கள். மாறப்
பெருக. முதுகு முதலிய பாகங்களில்
இரவில் படுக்குமுள நனவுகத் தடவி
தேய்த்துக்கொண்டால், ஒரு மணி
நேரத்திற்குள்ளாகவே கவர அடை
ப்பு நீங்கி உகமாக கவரலிக்க இயலும்.

முற்றிலும் தீங்கற்றதும் ஆவிருப
மாக மாறக்கூடியதுமான கிபாக்கி
லுள்ள எண்ணைச் சத்துக்கள் கவர
மார்க்கத்தில் ஏற்படும் அடைப்பு முத
லிய தடைகளை எளிதில் நிவர்த்திக்கும்.

கிபாக்

முகரவும் தேய்க்கவும் உகந்தது.

கெய்ல் கிளாட்ஸ் ஸ்பாட்டிங் ஸ்டிரிட்டுட் ஈண்டன், தயாரிப்பு.

ஏஜென்டுகள் : ஓரியன்டல் மோர்க்கன்ஸ்டல் ஏஜென்ஸி,
99-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்.1.

81285-WE-30-A TAMIL

ஆரீராக்கிய ரகசியம்

d. est. 2007/2008

33. ஆன்மதமையும், ஞானம் பற்றிகளையும்

சென்ற அந்தரங்கத்தில் முதலாவது
பாகம் வெளியாக ஆரம்பம் விளக்கப்பட்ட
து. அத்துடன் இவ்வுழைப் பத்திரிகையின் சென்
தரில் அந்தரங்க சந்தர்ப்பம் நடைபெற்றது.

[illegible]

ஆகையால் இந்தியாவை 'அத்தி', 'வசை', 'பாதி', 'பயிதிரை' என்ற பிராந்தியங்கள் ஆக்கி வைக்க ஏதாவது. இவை எல்லாத்தையும் 90% நடவடிக்கை செய்யவேண்டிய நிலை. ஏதாவது அத்தி இல்லை என்று சொல்வார்கள். பின் வசைத் தான் என்று சொல்வார்கள். பின் பயிதிரை சொல்வார்கள்.

செய்யுள் விதம்

இப்ப பரிந்துரைச் செயல் பற்றாமைத்தான் உட்கருதல் என்று, கிராமத்தில் உட்கருதல், அப்படியும் உட்கருதல் முயற்சிகள் எதிர்பார்ப்பும் அம் உட்கருதல்களிடனால் வராததிலும் உட்கருதல், முதலெழியு, ஒத்தது, சிறு இலையுண்டு செயல் சித்திரத்தால் செயற்கு உத்தமம் எத்தனும் இலையுண்டு செயற்கும் அமைதியை இலையுண்டு இத்தகைய இலையுண்டு, சிறு இலையுண்டு, உத்தமம் எத்தனும், செயற்குமுள்ளும் புகழு அமைதியுண்டு இத்தகைய இலையுண்டு, செயற்குமுள்ளும் உட்கருதல் உத்தமம் எத்தனும் இலையுண்டு அமைதியுண்டு.

[illegible]

அரசு அங்கீகரிக்க ஏது உள்ளவர்கள் பிறகு வந்ததற்கு இரண்டு நாட்கள் அனுமதிக்கு ஏது இல்லை. இங்குள்ளதற்கு உள்ளவர்கள் ஸார் கோல் ஸார். இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே தரப்படும் கோல் ஸார்டும். இது அனுமதி கொடுக்க பிறகு ஸார்ட் ஸார். இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே தரப்படும் கோல் ஸார்டும். இங்குள்ளதற்கு ஏது 4-5 நாட்கள் வந்ததற்கு உள்ளவர்கள் உட்பு கோல் ஸார்டும். இங்குள்ளதற்கு மட்டும் வந்ததற்கு உள்ளவர்கள் உட்பு கோல் ஸார்டும். இங்குள்ளதற்கு உட்பு கோல் ஸார்டும்.

[illegible]

பயிற்சி - உத்தரவி. கலையாதி இரண்டு
காலத்தே பயிற்சிகளாகும். பயிற்சி செலவு
ஆயத்தாட்சி கோவனில் உத்தரவி. கலையாதி

[illegible][illegible]

Week 6

இப்பதிதிகள் கையாளுகிற ஆகியவர்களுக்கு எழுத்து மட்டு மகிழ்வு, ஒரேய சம்பந்தமாகவும், தவிர நான் கையாளுகிற, குறைபாடுகள் கை

தேவநல்லூர், செப்பலாடி, முக்கியமாக நபுத தக்கு இளை யில் செத்தவர்கள். மத்திய பீலி சை. முக்கிய சாத வளத்த, துறவோடும், இரு மல் குறைய சாஸதத்திற்கும் செத்தது.

உறுதி: தலை உஷ்ணம் விளையும். அழிந்த
புறம். முகத்திற்கு நோயும் உண்டாகும். இதனால்,
காயம் முதலிய சைவ துறா எதும் செய்யாதவாறு
வியாதியும் விளையும். பாலினத்தவர்ப் போல்
தும் உறுதிய் செய்யப்போது ஒரு வித சத்தம்
உண்டாகுதலும் நுரக்கை சேதமும், வாதநித
நோயும் உள் உலர்ச்சி துற உறுப்புகளாகித் துறோக்
கியவாடுகின்றன.

பொருள் : இது பெய்ததால் தனக்கென, தனக்காக, ஏற்புடைய, ஏற்புச் சக்திதான். ஏதும் புறம், ஏதும்புறப் பேசாத பெருமான் முறையில், உடனேயே பரம ஆறுதல்களையே பிராணியைத் தூண்டிப்போடுகின்றான். அவர்தான் குழாய்க்கு, ஏரிக்கு நன்றாகத் தந்தமாதல் படுகின்றது. எனவிறுமன உபேராததையும் போக்கும். அவர்தான் குழாய்க்கென ஈட்டும்படியும் அருக்கன்களையும் விடக்கும் இரத்தம் இரத்தம் பெய்தமன விவரத்தைப் போக்கும். தனா ஏற்புடைய சக்தி போசுதல்களையெல்லாம் பிராணவாயு தீர்மானம் பிரவேசிப்பதால், அப்பகிருமிகளின் வசிக்க முடியாமல் மாண்டு விடுகின்றது. . தனா ஏற்பு என்பது அந்நிமிஷத்திற், மாயிப் பிழைக்காத அழகுண்டாகும். கவிதை வாயு என்பது வெளிப்பெற்றப் பருவதால் இரத்தம் சந்தமனடையும். இரத்தம் ஐந்துவாயு கலப்பெறும். சுரத்தல் குழாய், சந்தக் குழாய்க்கு அவர மார்க்கெனக் குறும் உட்க்கு உதவ எல்லா வகையிலும் அபேரத்தல் மனடாயி.

[illegible]

மாண்புமிகு ஸ்ரீ அ. கோவிந்தசாமி
(கொண்டோர் - கங்காபாட்டர்)
அங்கனிக் புதன்கி சேராலிகிக்
கும் கெப்பாங்க கட்டம் கோதியுத்
ஸ்ரீ எம். அப்பாரு அங்கனிக்
புதன்கி ஸ்ரீ இங்கோவாலிகும்
கெத்த மாண்பு 29௨. மாண்புமகன்
மகன் இங்கனிக் கெப்பாங்க கிரு
மணம் கட்டகேதிகது. கிருமணத்
தாக்கு உறவினர்களுக், தன்பக
கூர், உங்கூர் கோருக்கன் பாலும்
விஜயம் கோயல் மணமக்கன் ஆக
கதித்தனர். மணமக்களுக்கு ஏதா
மாண காத் துக் கோதின்குத்தன்.
காட்கு சேராலிக் - இங்கோவாங்க.

கசப்பில்லை — வாசனை இல்லை

குவைத்

குவைத் ஆபிஸ் மென் லீட்.,
எட்டா, பம்பாய்

என்றுமே மதிப்பில்
குறையாத
முதலீடுகள்.

நேஷனல் ஸேவிங்ஸ்
ஸர்ட்டிபிகேட்டுகள்.

பத்து வருஷ
ட் ரெஷரி ஸேவிங்ஸ்
டிபாஸிட்டுகள்.

கிடைக்கும் வட்டிக்கு
வரி கிடையாது

இந்த ஏதலீடுகள் எம்பத்தமான் இராபர்ட்டு, அகதா
வீதக்குக்கு, தேஷனல் கேஸிங்க் கர்ட்டிங், கார்ட்டிங்
கார்ட்டிங், மிம்மா-3 கார்ட்டிங் கிராப்ட்டுக்கு எழுதவும்.

AO 889

● ● ● சென்னை மாநகர் 28-ம் திருச்சென்னையில் "ராஜாஜி சர்க்கார்" ஆதரவுக் கோட்டாட்டம் நிறப்பாடி நடந்தது. ராஜாஜியின் திரு உருவப் படத்தை அங்கேயே நிறுத்தி வைத்த ஊர்வலம் விட்டார்கள். ஊர்வலத்தில் கருநாடக ஸ்ரீ கே. பி. அருணாசலம் அவர்களின் இனிமையான காதல்வாக்குக் கொடுத்த புகழ்பெற்றது. (ராஜாஜியின் உருவப் படத்தைத் தாங்களே ஏற்றி, காதல்வாக்கு விட்டவர் ஸ்ரீ கே. பி. அருணாசலம். நயிற் லாடு காதல்வாக்கு விட்டது. அங்கேயே ஸ்ரீ எம். ஆர். மோகனதாஸ், லாடு காதல்வாக்கு விட்டது. நயிற் ஸ்ரீ பி. என். செல்வராஜ் ஸ்ரீ, அந்தரங்கம் சென்னை ஸ்ரீ எம். செல்வராஜ் ஸ்ரீ முதலியவர்களும் புகழ்பெற்ற காதல்வாக்கு.) ● ● ●

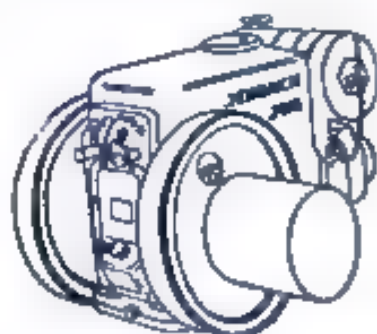

பிரக்யாதி பெற்ற ஆன்டிரிய தயாரிப்பு

(8, 10, 15 & 20 எச். பி.)

ஜென்பாக்

மசல் என்ஜின்கள்

- ★ ஹரிசாண்டல்
- ★ கோல்ட் ஸ்டார்ட்
- ★ போர் ஸ்ட்ரோக்

என்ஜைன் செயலில் சீக்கனம்

★

விவரங்களுக்கு :

கமர்ஷியல் என்ஜினீயரிங்
கார்ப்பொரேஷன் லீட்.

கமர்ஷியல் சேய்லர்ஸ்,
பவரிங் என்ஜைன், பம்பாய்

விநியோகஸ்தர்கள் :

கமர்ஷியல் என்ஜினீயரிங்
கார்ப்பொரேஷன் லீமிடெட்

"சாக்ஸ் மான்ஷன்"

நெ. 2, ஜேசன்ஸ் தெரு,
பிராட்டோ, மதுரை - 1

மூன்று கனவா ஆட்டோக்கு ஒன்று இரண்டு
உயர் 15 சிவ் டைலாக், கமின் தயாரிப்பு. 5 எதிர
உத்தரவாதம். இதுவா 25 கனவா சிவ் டைலாக் வேலித்
தகிம். கட்டிடுகல் ரிபுபிளிக் உகமை.

இதுவா 25 கனவா சிவ் டைலாக் வேலித்
தகிம். கட்டிடுகல் ரிபுபிளிக் உகமை.

No. 1. Size 6 1/2"

15 ஜுவகில் கனவா 3 மல் ரூ. 25/-
16 ஜுவகில் ரேக்டுரேக்டு ரூ. 40/-

No. 2. Size 6 1/2"

15 ஜுவகில் கனவா 3 மல் ரூ. 25/-
16 ஜுவகில் ரேக்டுரேக்டு ரூ. 40/-

No. 3. Size 9 1/2"
Water Proof

15 ஜுவகில் 40 ரூபி கனவா 3 மல் ரூ. 40/-
16 ஜுவகில் 40 ரூபி உயர் 3 மல் ரூ. 50/-
17 ஜுவகில் 40 ரூபி கனவா 3 மல் ரூ. 50/-

No. 4. Size 8 1/2"

15 ஜுவகில் ரேக்டுரேக்டு ரூ. 25/-
16 ஜுவகில் 40 ரூபி கனவா 3 மல் ரூ. 35/-
17 ஜுவகில் ரேக்டுரேக்டு ரூ. 40/-

No. 5. Size 9"

15 கனவா 40 ரூபி 3 மல் ரூ. 10/-
16 ஜுவகில் ரேக்டு ரேக்டுரேக்டு ரூ. 25/-
17 ஜுவகில் 40 ரூபி கனவா 3 மல் ரூ. 35/-
18 ஜுவகில் ரேக்டுரேக்டு ரூ. 40/-

கனவா கனவா 3 மல் ரூ. 10/-
உயர் 3 மல் ரூ. 25/-
ரேக்டுரேக்டு ரூ. 40/-

PIONEER WATCH COMPANY

Pan Bar No. 11428, CALCUTTA-2

விண்டக்டர் முத்து

கே. ஏ. எஸ்.

திருமெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் மிகவும் சமீபந்தான் வந்தாலும் சென்ற மாதம் வகரையில் எனக்கு அது காரணமாக போய்தான் தென்பட்டிருக்கிறது. வருஷத்துக்கு ஒரு முறையாவது திருமெல்வேலிக்குப் போகும் நான் திருச்செந்தூருக்கு மட்டும் போனதில்லை. ஏன், அதைவிடச் சமீபத்தில் இருக்கும் ஆழ்வார் திருவடிகடே போகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதில்லை என்றும் பார்த்துக் கொண்டனவாம்.

சென்ற மாதம் வகரையில் எப்பிளையேயே திருச்செந்தூரைக் கண்டு வந்தேன். வாரத்துக்கு ஒரு முறை திருச்செந்தூர் போய் "செந்தூரில் வளம்பலகி"த் தரிசித்து வரும் ஒரு ஈசம்பர் என்னை வற்புறுத்தி அந்தநிலை போய் ஒருவான் கிளம்பினான்.

திருத்திகை கஷத்திரம் வந்த விட்டால் திருமெல்வேலி ஊங்குளில் கூட்டம் சொல்லி முடிவாகுது. வெளக்கித் திறையாய்ந்து திருத்திகை, என்னை புதன் திறைய மாரியே கிளம்பி விட்டேன். ஈண்டியில் கூட்டம் அதிகம் இல்லை.

அந்தறக்கு எனக்குச் சேட்டப்பட்டதில் கிடைத்த பத்த ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு நான் பகவானித் தரிசிக்கக் கிளம்பினேன். உண்மையைச் சொன்னால் என்னோடு சேர்ந்திருப்பவர்களை எய்தந்திய பத்த ரூபாயைக் கையில் வைத்துக் கொண்டுதான் கிளம்பினேன். அநேகமாக என் தொழிலை ஏற்குதறைய அப்படித்தான்.

ரயில் புறப்பட இரண்டு சமீபங்கள் இருக்கலாம். கஷ திருமெல்வேலி திரைத் தது. ஒரு மெயர் அவசரமாக வந்த எறினார். என் எறிசில் உன்ன பெற்றியில் உட்கார்ந்தேன்.

மெயர் தம் இடுப்பிலிருந்து ஒரு சிறிய டப்பியை எடுத்தார். அதனுள் விருந்த விழியில் செஞ்சாம் எடுத்து என்னிடம் சேட்டினார்.

அதைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு, மெயர் என்னை உற்றுநோக்கினார். "தம்பி! நீயும் அப்படித்தானா? ரத்னம் மாநிலமா?"

"அப்படியென்றால்! ரத்னம் வர் பெரியவரே?" என்று நான் பதிலளித்தேன்.

"அதிகமாகட்டும் 4 எங்கே போகிறாய்?"

"ஆழ்வார் திருவடிகடே போய் விட்டு கான பித்தகம் திருச்செந்தூருக்கு வருவதாம்."

"கானக்கு வரவேண்டாம்! வெளக்கித் திறைய வா, தம்பி!" என்று

சொன்ன மெயர் தொடர்ந்தது. "ரத்னமும் எத்தனைதான் திருச்செந்தூர் வந்திருக்கிறார்? எதற்குத் தெரியுமா? கவாயி தரிசனத்துக்கு அங்கு. அடகம் பார்த்ததான்" என்று மெயர். அவர் கண்களில் நீர் துளித்தது.

வண்டி ஒருதரம் உதுக்கிக் கொண்டு கின்றது. மெயர் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

"தம்பி! உனக்கு ரத்னத்தைத் தெரியுமா? அவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன், கேள்!"

மெயர் பத்த வருஷங்களுக்கு முன்பும் வந்தது இந்தச் சம்பவம்.

ரத்னம் 'கம்பப்பா பன் ஸர்வீஸில்' டிரைவராக இருந்தான். முத்து அங்கே ஒரு கண்டக்டர். இது ஒரு கம்ப ஹோடல்.

திருமெல்வேலி—தென்காசி பாததான் இவர்கள் பன் போகும் பாதை.

முத்துவும் ரத்னமும் அசல் முத்து ரத்னம். ஆனால் திருவருக்கும் ஓரே ஒரு விஷயத்தில் தான் மனமேற்றுகிறார்கள்.

முத்துவுக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே முருக விடத்தில் ஒரு பக்தி. பொது வாசக ஏதாவது ஒரு கோவிலைக் கண்டால் அங்கு போய் கோயிலைத் தரிசிக்காம விடுக்க மாட்டான்.

அவனும் ரத்னமும் அடுத்தடுத்த அதையிந்தான் வசித்து வந்தனர்.

ரத்தத்தையப் போல் ஒரு பழுத்த காஸ்திகை இருக்கவே முடியாது. முத்துவின் பக்கி ரத்தத்தில் சிசிப்புக்குத் தராம் போட்டது.

பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை, தென்சாலை பஸ் ஸ்டாண்டை விட்டுப் பஸ் புறப்பட்டது. பஸ்ஸில் இரண்டொருவர் தான் இருந்தார்கள். முத்து யுகாஸர் ஸீட்டுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"ரத்தம்! ஒரு விஷயம்" என்று முத்து.

ரத்தம் மிருத்த பரிஷுடன் "என்ன விஷயம், முத்து?" என்று.

"ரத்திச் சட்டகை மணிக்கெல்லாம் இரு ரெய்வகி போய்விடலாம் இல்லையா?"

"ஆமாம்!"

"ஒரு ஸ்டுட ரூபாய் கடன் இருந்தால் கோடென்! முதல் தேதி தருகிறேன்."

"சுதந்திரம், முத்து! குடுகிறேன். நிரூபயவலியில்தான் பணம் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, "சுதந்திரம் இப்பொழுது நிகரென்று பணம் கேட்டுக்குப்" என்று கேட்டான்.

"சாஸ்கு நமக்கு விஷ இல்லையா, ரத்தம்? இருத்திகைக்குத் திருச்செட்டாக்குப் போய்..." என்று ஆரம்பித்தான் முத்து.

ரத்தம் மனமாய்க் கிரித்தான்.

முத்துவின் மூலம் சூத்தது. பதில் போரம் எழுந்த பிச் பக்கம் போனான்.

தென்சாலை மார்க்கெட்டில் பஸ் சின்றது பஸ் அங்கு ஏறினார்கள்.

ஸ்வொருவர் இடத்துக்கும் சென்று "டிக் கேட் வாங்கி விட்டீர்களா?" என்று விசாரித்துக் கொண்டே வந்தான் முத்து.

சரிசாக அங்க வந்திரக்காரர் ஒருவர் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்.

முத்துவைக் கண்டதும் ஒரு பத்து ரூபாய் கோட்டைக் கொடுத்து "சென்மாதெய்க்கு ஒரு டிக்கெட் கொடு!" என்று.

"சில்வறை இல்லையே, ஸார்" என்று முத்து. தன் கையை விரித்துக் கொண்டே.

"சில்வறை பின்னும் கொடுத்துக் கொண்டலாம். முதலில் டிக்கெட்டைக் கொடு" என்று சரிசாக அங்க வந்திரக்காரர்.

ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு டிக்கெட்டைக் கொடுத்து விட்டு, முத்து பின்புறம் உள்ள தன்னுடைய ஸீட்டுக்குச் சென்றான்.

பஸ் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அம்பா சமுத்திரத்தில் சின்றதும் இறங்கிய ரத்தம் ஒரு மக் கடைக்குள் துறைந்தான்.

முத்து எங்குமே போகவில்லை, ரத்தத்தை வேறிட்குப் பார்த்துக் கொண்டு மெனமாய்க் உட்கார்ந்திருந்தான்.

யுகாஸர் ரத்தம் மிருத்த விட்டு வந்ததும் பஸ் புறப்பட்டது. அந்தைக்கு அசைவக் கட்டம். அம்பாசமுத்திரத்திலிருந்து ரயிலில் இரு ரெய்வகிக்குப் போவதைவிட பஸ்ஸில் போகும் பிரயா

ணிகள் தான் அதிகம். கல்வ கட்டம் இங்கு. வங்கு ரோகர் ரென்மாதெய்க்கு அடைந்தது. ரென்மாதெய்க்கு அடைந்தது. ரென்மாதெய்க்கு அடைந்தது. ரென்மாதெய்க்கு அடைந்தது.

பஸ் மெய்ப்பிவிட்டது. முத்துவுக்குத் "திக்" சென்றது. அவருக்கு யிதி சில்வறை கொடுக்கவில்லை என்பது அவன் மனத்தை விவாகு மண்டபம் செய்தது. பஸ்வை சிறத்தி அவகரக் கூப்பிடலாமா என்று சினைத்தான். ஆனால் மனத்துக்குக் கணம் சரிசாக வந்திரக்காரர் பின்னும் போய்க் கொண்டிருந்தார்.

சென்மாதெய் ரயிலுக்குப் பக்கத்தில் தான் பஸ் ஸ்டாண்ட். பஸ்ஸு ஸ்டாண்ட்ரதவாக் கட்டம் சினைப்பேய் இருக்கும்.

ரத்தம் இறங்கி "வா, முத்து! போய் சாப்பி சாப்பிட்டு விட்டு வரலாம்" என்று கையைப் பந்தி இழந்தான்.

முத்து மெனமாய்க் போனான். சாப்பிட மனமில்லை சரிசாக அங்கவந்திரக்காரர் உருவந்தான் சின்றது.

அவன் பத்து வருஷத்துக் கண்டக்டர் வாழ்க்கையில் இம்மாதிரி கடத்து கொண்டது கிடையாது. இந்த முறை அம்மாதிரி சாப்பித்தான். சரிசாக அங்கவந்திரக்காரர் ரூபக மறதிக்காராக இருந்தால் அது முத்துவின் குற்றமா?

"என்னப்பா போகிறீ? உம், மெய்ப்பு!" என்று சொல்லி ரத்தம் எழுந்தான்.

மணி சரிசாக ஏழே முக்கால்.

"ஓம், ஸார்! வரலாயது இங்கே ஏறினீர் ஸார்? தாவுசெய்த டிக்கெட் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிக்கொண்டே பஸ்ஸுக்குள் வந்தான் முத்து.

"திருச்செட்டாருக்கு ஒரு டிக்கெட் கொடு" என்றான் ஒரு சிறு கைபன். பத்து வருஷங்கூம்; அவன் குரல் கவிசென்று கேட்டது.

முத்து அவனைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒடிச் கொண்டிருந்த பஸ் திடீரென்று நின்றது. சத்தமும் என்னைக்காவோ செய்து பார்த்தான். கடைசியில் "வண்டிக்குள் இருப்பவர்கள் எல்லாம் இழை இறங்கிக் கொஞ்சம் தன்னுங்கள்" என்று கேளுகிறது முத்து.

வெளியே ஓரே இருட்டு. எம்மொருமும் இறங்கினார்கள். பதிலாகத் திவிலங்குகளெல்லாம் பிறகு பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டது.

"என்ன, கண்டக்டர்! எங்கே அந்தப் பையனைக் காணும்?"

முத்துவுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. டிக்கெட்டுக்குப் பணமே கொடுக்க வில்லை பையன். பஸ் உடனே நின்றது. முத்து இழை இறங்கினான். பையனைக் காணவில்லை. ஒடியே போய் விட்டான் போலிருக்கிறது.

"ஏன், கண்டக்டர்! டிக்கெட்டுக்குப் பணமே வாங்கவில்லையே விருத்திறே! இதோ பார்! இழை ஒரு டிக்கெட் மீட்கிறது" என்று கூறிக் கொண்டே நிறு பையனைப் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த ஒருவர் டிக்கெட்டை முத்துவிடம் கொடுத்தார்.

முத்து டிக்கெட்டை வைப்பதற்காகப் பைபைத் திறந்தான். பத்து ரூபாய் சோட்டு வெளியே தலைதாவி நீட்டியது. நொட்கத்து சரிகை அங்கவஸ்திரக்காரர் உருவமும் தென்பட்டது. "நாம் அவரிடம் சிவந்தையைத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்" என்று எண்ணமிட்டான் முத்து.

பஸ் ஐய்வுகூட அடைந்தது. கேரே மானே ஹரிடம் சென்ற அடந்ததை அதாவது பையனைப் பற்றிய கதைகளைச் சொன்னான் முத்து. முத்துவை அவருக்கு வசூலாகத் தெரியும். ஆகவே, அவனை அவர் அப்பிஞர்.

முத்துவும் சத்தமும் ஒரு ஓட்டமில் சரப் பாட்டை முடித்துக் கொண்டார்கள். சரிகை அங்க வஸ்திரக்காரரைப் பற்றிய விஷயத்தை முத்து அப்பொழுது சத்தத்திடம் கூறவில்லை.

சரப்பிடம் பொழுது சத்தம். "முத்து, நானும் திருச்செந்தூருக்கு வருகிறேன் உன் ஹூடன். நான் ராத்திரி திருச்செந்தூர் ஐய்வுகூட டாக்கீஸில் 'மனோரஞ்சிதம்' வடக்கப் போகிறது. பார்க்க வேண்டாமா?" என்றான்.

முத்து பதில் பேசவில்லை.

மூப்பெல்லாம் இரவு ஐப்பிற முக்கூறுக்கு ஐய்வுகூட விட்டுத் திருச்செந்தூருக்கு ஒரு ரயில் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தது. அந்த ரயிலில்தான் முத்து உட்கார்த்திருந்தான். சத்தம் பிளாட்பாசத்தில் கோடியில் நின்று கொண்டிருந்தான். அன்று என்னவோ அதிக் கூட்டம் இல்லை.

"இந்தாங்க, கண்டக்டர்!" என்று கனரென்று ஒரு குரல் கேட்டது.

முத்து திடுக்கிட்டான். பிளாட்பாசத்தில் அந்தச் சிறுவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"என்னங்க, கண்டக்டர்! சிவந்தையை வாங்கிக் கொள்ளாமல் போய் விட்டாங்களே!"

அங்க வேளை பின்னாலேயே ஒரு பஸ் வந்தது. அதில் வந்து விட்டேன். எப்படியும் உங்களைப் பார்க்கலாம் என்றுதான் வந்தேன்."

"வேண்டாம், தம்பி! சிவந்தை வேண்டாம்! உன் டிக்கெட் இழை மீட்கிறது. மானே ஹரிடம் காட்டி விட்டேன்."

"ஓகே! டிக்கெட் இழை மீட்காமல் போயிருந்தால்...!"

"என்ன தம்பி! தலைப் போய்விடுமீ! எட்டனுக் காத்தானே!"

"அது சரிதான்! ஒருவர் காசு எனக்கு வேண்டாம். 'ஒருவர் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவது மகா பாவம்! & எப்பொழுதாவது அப்படி வாங்கி விடுந்தால் திருப்பிக் கொடுத்து விடு' என்று என் அப்பா எனக்குச் சொல்லி விடுக்கிறார். எனவே இந்தப் பணத்தை நீங்கள் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி எட்டனுவைத் தூக்கி எறிந்து விட்டுப் பையன் ஒடி விட்டான்.

பையனின் வார்த்தைகள் முத்துவின் இதயத்தை என்னவோ செய்தன. அவன் சரிகை வேஷ்டிக்காரரிடம் கொடுக்காமலே இருந்த பத்து ரூபாய் அவன் மனக்கண் முன் வந்தது. தன் செவ்வகை எண்ணி எண்ணி அவன் மனம் மிகவும் சஞ்சலப் பட்டது.

■ ■ ■

இரு மாதம் சென்ற பின் தென்காசியில் மீண்டும் அந்தச் சரிகை அங்கவஸ்திரக்காரர் ஏறினார். அவரைக் கண்டதும் முத்துவுக்கு அவருடைய பத்து ரூபாயைப் பற்றிச் சொல்லி விடாமா என்று தோன்றியது. ஆனால் ஏதோ அவன் சொல்ல வில்லை.

அவரைக்கு விட்டுக்குப் போனபிறகு கூடச் சரிகை அங்கவஸ்திரக்காரரின் பத்து ரூபாயைப் பற்றி நினைவு மறக்கவில்லை.

உபாத்திராசாயர்:—நான் உத்த மீரஞ்சுவே இறப்பேன் என்று பாயி எந்தச் சண்டையில் சொன்னார்?

பையன்:—அவர் சொன்னது கூட நீச் சண்டையில் சார்!

“நாய்கள் ‘யுத்த விளையாட்டு’ விளையாடப் போகிறோம்!”

“ஈ, ஈ, ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டை போடாமல் விளையாடுங்கள்!”

பிறுவன் சொன்ன வார்த்தைகள் கிணவுக்கு வந்தன. இருந்தாலும் ‘எனும் ஒரு ஏழைதானே?’ என்று எண்ணி மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டான்.

புறாவர் சத்தத்திடம் இர்த சிவழ்ச்சியைச் சொல்லி சிகவும் வருந்தினான். முத்துவின் கிணையை உணராத சத்தினம் அவனைப் பார்த்துக் கேட்காமல் சென்றான். “இதற்குத் தானு இப்படி வேதனைப் படுகிறாய்? அந்த சரிகை அங்கவள்திரக்காரனை என்ருத் தெரியும். அவர் எல்ல பணக்காரர். கிணையாவ வழியில் யாருமே தேவைக்கு அதிகமாகப் பணம் சேர்க்க வடிவாது. அப்பனை! ஒன் பொருவர் எத்தனை எத்தனைபா ரூபாய்களை ஏமாற்றி விட்டுச் சந்தோஷமாகச் சொகவியமாக இருக்கிறார்கள். நீ இந்தப் பத்து ரூபாய்க்கு இப்படி வருந்துகிறாய்!” என்றான்.

“அது கிடக்கட்டு. அந்தப் பத்து ரூபாயை இப்பொழுது என்னிடம் கொடுத்து விடுகிறேன். நீ எனக்காக அந்த ரூபாயை வைத்திருந்து சரிகை அங்கவள்திரக்காரனிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும்” என்றான் முத்து.

‘ஆகட்டும்’ என்று சொல்லி ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டான் சத்தினம்.

மீது கான் பிற்பகல் முத்து தன் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.

திடீரென்று அவனை யானேஜர் கூப்பிட்டார். யானேஜர் அவனுக்காக ஒரு கெட்ட செவ்வணை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

முத்துவிடம் “புறாவர் சத்தனம் இந்த ஊர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். உன்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னதும்! போய்ப் பார்த்து விட்டு வா” என்றார்.

முத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடினான். சத்தனம் பிரக்ஞைவற்ற நிலையில் இருந்தான்.

அங்கு இருந்த சத்தன்தின் மற்றொரு தோழரிடமிருந்து முத்து விஷயங்களை அறிந்து கொண்டான்.

சத்தனம் முத்துவிடமிருந்து பத்து ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு போய் நாடகம் பார்த்தான். நாடகம் பார்த்த விட்டுத் திரும்பும் போது “பார்த்தீர்களா! யாருக்கோ சரிகை வேஷ்டிக்காரனிடம் கொடுக்கச் சொல்லி என் கிரேவிதன் பணத்தைக் கொடுத்தான். அது எவ்வளவு உபயோகமாகச் செலவு செய்துவிட்டேன் தெரியுமா?” என்றான்.

தூரத்தின் யாரோ சரிகை அங்க வள்திரத்தைப் போட்டுக் கொண்டு ஏனையமாகச் சென்றது அவன் காதில் விழுந்தது. திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான். பின்னாலிருந்து வந்த யாரி அவனை இடித்துத் தள்ளி விட்டது. அப்படியே மூர்ச்சையாகி விட்டான்.

ஒவின் பிரக்ஞை வந்த பொழுது கண்ணை மிழித்து ‘முத்து எங்கே?’ என்ற யுடனே முத்துவுக்கு ஆன் வந்தது. மறுபடியும் பிரக்ஞையை இழந்தான்.

முத்துவின் கண்களில் நீர் அரும்பியது. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் சத்தனம் கண் மிழிந்தான். பரிதபமாகப் பார்த்தான். அடுத்த கணம் அவன் தலை சாய்ந்தது.

சிறுவனார் ஒரு பெருமூச்சு விட்டார்.

“பாவி! அவன் இறந்தான். சத்தனம் எல்ல வந்தான். தம்பி! ஆனால்.....” என்று வார்த்தையை முடிக்காமல் சிறுத்தி விட்டார்.

“எங்கெந்தானே அந்த முத்து!” என்று சிறுவனாரைப் பார்த்துக் கேட்டேன். அவர் கையில் ‘முத்து’ என்று பச்சைக் குத்தி யிருந்ததைப் படித்து விட்டுத்தான் கேட்டேன்.

பெரியவர் சற்றுநேரம் பதில் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, “ஆனால், அப்பா! எந்தான் முத்து!” என்றார். “தம்பி! கடைசிக்காலத்தில் எல்லோரும் கைவிட்டு விடுவார்கள். பிறரை ஏமாற்றிப் பிழைக்காமல் இருந்தால் கீழ்மதியாக வாவது யாழனாம்” என்றார்.

வண்டி ஒரு தரம் குறுக்கி விட்டு சிங்கறது. “ஆழ்வார் திருக்கரீ வந்த விட்டது! இறங்கு, தம்பி! காளை மதுவான் திருச்செந்தாருக்கு வா!” என்று சிறுவர்.

எனக்குச் ‘ஈ!’ என்றது. அவர் வார்த்தைகள் என் மனத்தை மாற்றி விட்டன. என் பிறரை ஏமாற்றாமல் உழைத்துப் பிழைக்க வேண்டும் என்று மனத்துக்குள் சபதம் எடுத்துக் கொண்டேன்.

மெனையமாகக் கீழே இறங்கியேன். வெண் விக்கிழைமயக்கம் திருச்செந்தார் போய் அன்று மாலையே திருக்கேவலவிக்கு வந்த விட்டேன். சிறுவனாரைப் பிறகு நான் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நான் இப்பொழுது மிகவும் கிர்வதியாக இருக்கிறேன். பிறரை ஏமாற்றும் வறுக்கத்தை விட்டு விட்டேன். என் வாழ்வுக்கு எல்ல வழி காட்டிய கண்டபட்டி முத்துவை நான் இன்றைக்கும் மறக்கவில்லை.

“லக்ஸ் டாய்லட் சோப்
என் சருமத்தை எழிலோங்க
வைத்துக்கொள்கிறது”

சந்திரா

கண்ணம்பா

இவ் வ ருந் துடன் கூடுதல் இத் த
வெண் வ ருந் துடன் கூடுதல் வ ருந் துடன்
உலகம் அருமத்தை வ ருந் துடன்

சிரிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்